

Rostliny

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Cévnaté rostliny			
Vláskatec tajemný (<i>Trichomanes speciosum</i>)	SO	C2r (NT)	- Suchá Kamenice, skalní stěna 300 m východně Labe, ve skalní štěrbině, 2 oddělené populace (Vogel et al. 1993) – prvonález pro ČR a střední Evropu! - Suchá Kamenice, skalní stěna u turistické stezky (Jessen 2003). - Loubský potok, horní část rokle (Turoňová 2002). Vláskatec tajemný roste ve štěrbinách pískovcových skal v inverzních roklicích a údolích. Jedná se o osluněné skály v teplejších částech údolí s vysokou vzdušnou vlhkostí.
Rojovník bahenní (<i>Rhododendron tomentosum</i>)	O	C3 (NT)	- Suchá Kamenice – severně a severozápadně orientované skály nad ústím rokle (Smejkal 2001). - Hřiběcí důl (SSV Podskalí) – skalní hrana nad dolem (Trachtová 2015). V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) je charakteristickým druhem rašelinných borů na stinných hranách a vrcholových partiích skal.
Sněženka podsněžník (<i>Galanthus nivalis</i>)	O	C3 (NT)	Loubí – na basi svahu severně obce (Bauer 2011) V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje převážně v okolí sídel, nebo v místech zaniklých sídel.
Tis červený (<i>Taxus baccata</i>)	SO	C3 (VU)	- Podskalí – okolí cesty u Dolní růžové rokle JV obce, ojedinělé výskyty vzrostlých stromů (Boura 2023). - Loubí - severní okraj obce (Friedrich 2019). V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje především v okolí sídel.
Měsíčnice vytrvalá (<i>Lunaria rediviva</i>)	O	C4a (-)	Loubský potok – spodní část rokle (Friedrich 2019). Druh se v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) vyskytuje především na vyvělinách. Údaj nutno ověřit.
Mokrýš vstřícnohlavý (<i>Chrysosplenium oppositifolium</i>)	-	C4a (NT)	Suchá Kamenice – podél potoka v úseku nad vodopádem až po horní část toku pod Arnolticemi (Friedrich 2019). V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se jedná o charakteristický druh podmáčených míst v olšinách, podmáčených smrčinách a na prameništích.
Ostřice převislá (<i>Carex pendula</i>)	-	C4a (-)	Pustý důl (jižně od Labské Stráně), prameniště na bázi svahu nad silnicí Děčín – Hřensko (Bauer 2010). V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se druh vyskytuje ojediněle na prameništích a na podmáčených místech v olšinách.
Lýkovec jedovatý (<i>Daphne mezereum</i>)	-	-	Pustý důl (jižně od Labské Stráně), prameniště v horní části svahu pod horolezeckou stezkou (P. Kočka 2018 – nepublikovaný údaj, ověřeno Kočka et Marková 2024) Pozoruhodný náález z hlediska ekologického, neboť lýkovec jedovatý se na území Labských pískovců (Českého Švýcarska) vyskytuje ojediněle na výchozech čedičových hornin.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Jeho přítomnost v ploše prameniště uprostřed kyselé bučiny poukazuje spolu s dalšími živinami náročnými druhy zde rostoucích rostlin (válečka prapořitá, krondlovka netíkovitá, prutník hvězdovitý) na neutrální až mírně bazickou reakci vody.
Mechorosty			
Játrovky			
Mokřanka oddálená (<i>Hygrobella laxifolia</i>)		VU	Suchá Kamenice: • spodní část rokle v místě, kde přechází turistická stezka přes potok, balvany nad stezkou (Müller 2003, 2017, Marková 2005) • spodní část rokle v místě, kde přechází turistická stezka přes potok, balvan pod stezkou (Němcová 2014, Müller 2018) • spodní část rokle u bunkru, balvany v korytě (Marková 2005, Müller 2018) • soutok Suché Kamenice s Janovským potokem, na balvanech v korytě Suché Kamenice a Janovského potoka (Müller 2003, 2018, Marková 2005) • Suchá Kamenice, střední část rokle, cca 300 m na soutokem s Janovským potokem, balvany v korytě (Müller 2018) • Janovský potok, cca 30 m nad soutokem se Suchou Kamenicí (Müller 2018) • horní tok Suché Kamenice, 1 km SSZ Arnoltic, nad soutokem s levostranným bezejmenným přítokem, na kameni, 3.11.2005, not. I. Marková (nepublikovaný údaj) Subartktinsko-subalpínská játrovka vyskytující se v rámci ČR pouze v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku). Byla nalezena ve 3 inverzních roklích (Suchá Kamenice, Soorgrund, Kachní potok), kde porůstala kameny a balvany periodicky vysychavých potoků (Müller 2003, Marková 2005, 2008). V roce 2005 tvořila játrovka v úseku od mostku přes potok ve spodní části rokle po soutok Suché Kamenice s Janovským potokem pravidelnou součást bryoflóry porůstající kameny a balvany v korytě. V roce 2010 prošla soutěskou Suché Kamenice blesková povodeň, která pozměnila koryto potoka a zbavila kameny a balvany mechového porostu. V následujících letech byl její výskyt opět potvrzen (Marková – terénní pochůzky, Němcová 2014, Müller 2017). Tato velice drobná konkurenčně slabá játrovka je závislá na chodu jarních a letních povodní, které strhávají z kamenů a balvanů větší mechorosty a uvolňují ji tak prostor. Zároveň je pro její setrvání na lokalitě nutné zachování mikroklimatických podmínek. Ty jsou v současnosti narušeny odumřením a rozpadem smrkových monokultur vyskytujících

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			se ve střední a horní části údolí, což se projevuje značným úbytkem lokalit mokřanky oddálené (Müller et Marková 2023).
Křepenka bledá (<i>Cephalozia leucantha</i>)		LR-nt	Pouze historický výskyt (Schade 1924). Recentně je z Labských pískovců (Českého Švýcarska) udávána pouze z Vlčí rokle u Všemil (Němcová 2010). Výskyt této velice drobné játrovky však v NPR není vyloučen.
Křepenka řetízkovitá (<i>Cephalozia catenulata</i>)		LR-nt	Suchá Kamenice v dolní části rokle (Kučera et al. 2003, Šafránek et al. 2005, Němcová 2014) Suboceanicko-montánní játrovka vyskytující se na Suché Kamenici na tlejících kmenech (ojediněle i kamenech) v blízkosti potoka. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) je vázána na inverzní rokle, kde roste na tlejících kmenech ve středním a vyšším stupni rozkladu.
Obrutka bádenská (<i>Marsupella funckii</i>)		LR-nt	údolí Suché Kamenice (Novotný et al. 1986, Hubáčková 1990) Z Labských pískovců (Českého Švýcarska) existují pouze 3 údaje, první nález pochází z roku 1897 od V. Schiffnera z Haťového dolu (Duda et Váňa 1983a).
Ústěnka bledá (<i>Solenostoma hylinum</i>)		LR-nt	- údolí Suché Kamenice (Novotný et al. 1986, Kučera et al. 2003) - Suchá Kamenice, na pískovcové skále ve střední části soutěsky (Němcová 2014) V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se nachází porůznu v inverzních roklích.
Ústěnka drobná (<i>Jungermannia pumila</i>)		LR-nt	- Suchá Kamenice, kolmá pískovcová skála na levém břehu potoka v dolní části rokle (Kučera et al. 2003, Němcová 2014) - Podskalí, údolí bezejmenného potoka východně obce, balvan v korytě potoka ve střední části údolí (Němcová 2014) V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) ojediněle nacházený druh.
Pařezovec křivolitý (<i>Nowellia curvifolia</i>)		LC-att	Suchá Kamenice, dolní část rokle nad Císařskou lavičkou, na tlejícím kmenu ležícím na břehu potoka (Němcová 2014) Jedná se o první nález tohoto druhu v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) po více jak 100 letech! Patrně první historický údaj pochází z lokality „úzké schody“ v Českém Švýcarsku (Schiffner et Schmidt 1886), další nálezy pak pocházejí z širšího okolí Hřenska z konce 19. a začátku 20. stol. (Schade 1924, Duda et Váňa 1983b). Další recentní údaje pocházejí z Kyjovského údolí (leg. Marková 2021), Havraní skály u Jetřichovic (Mikulášková 2022) a Jetřichovické Bělé (leg. Marková 2022). Na Suché Kamenici byla lokalita ověřena při terénní pochůzce na podzim 2023 (Müller et Marková 2023).
Skřížovec lesní (<i>Kurzia sylvatica</i>)		LC-att	- údolí Suché Kamenice, u turistické stezky v úrovni soutoku Suché Kamenice a Janovského potoka, na pískovcové skále (Šafránek et al. 2005) - Suchá Kamenice, na pískovcové skále ve střední části soutěsky (Němcová 2014) Subatlantsko-montánní játrovka vyskytující se

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			v ČR pouze v pískovcových oblastech. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje na pískovcových skalách v inverzních roklích a v údolích protékaných vodou. Na Suché Kamenici byla zaznamenána už během exkurse v roce 2003 (Kučera et al. 2003).
Slatinatka obnažená (<i>Odontoschisma denudatum</i>)		LC-att	Suchá Kamenice, dolní část rokle, na tlejícím dřevu (Němcová 2014) V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) patří tato játrovka k charakteristickým druhům porůstajícím tlející kmeny v inverzních roklích. Na Suché Kamenici byla zaznamenána už během exkurse v roce 2003 (Kučera et al. 2003).
Stěkovec mnohodílný (<i>Riccardia multifida</i>)		LC-att	prameniště ve svahu SVV Podskalí (Němcová 2014) Nový druh pro oblast Labských pískovců (Českého Švýcarska).
Stěkovec široký (<i>Riccardia latifrons</i>)		LC-att	Suchá Kamenice, dolní část rokle nad Císařskou lavičkou, na tlejícím kmenu ležícím na břehu potoka (Němcová 2014) Horská játrovka vyskytující se v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) v inverzních roklích, kde porůstá tlející kmeny ve středním a vyšším stádiu rozkladu. Na Suché Kamenici byla zaznamenána už během exkurse v roce 2003 (Kučera et al. 2003) a ověřena při bryologickém průzkumu v roce 2005 (Šafránek et al. 2005).
Mechy			
Dvouhrotec velký (<i>Dicranum majus</i>)		VU	- údolí Suché Kamenice, u tur. stezky v úrovni soutoku s Janovským potokem, na pískovcových balvanech podél stezky ve smrčíně, leg. F. Müller (Kučera et al. 2003), ověřeno během bryologického průzkumu v roce 2005 (Šafránek et al. 2005) - na více místech ve spodní a střední části rokle (Němcová 2014) V roce 2003 byl objeven v údolí Suché Kamenice. Jednalo se o první nález druhu mimo naše nejvyšší hory, neboť byl do té doby znám pouze z oblasti Krkonošských karů a velmi vzácně i z vrcholové oblasti Hrubého Jeseníku (Kučera et al. 2003). V následujících letech byl nalezen i v dalších inverzních roklích v NP České Švýcarsko (Marková et Němcová 2010, Procházková 2019, Růžičková 2021). Výskyty na Suché Kamenici jsou nejnižší položenými lokalitami druhu v rámci ČR!
Břehovec měkký (<i>Platyhypnum molle</i>)		DD	Suchá Kamenice, dolní část rokle, v korytě potoka na pískovcové přehrážce (Němcová 2014) Jedná se o nový druh pro oblast Labských pískovců (Českého Švýcarska). Tento horský (až vysokohorský) druh se v rámci ČR vyskytuje ve většině našich pohraničních pohoří.
Chudozubík Brownův (<i>Tetradontium brownianum</i>)		LR-nt	- údolí Suché Kamenice na více místech od soutoku s přítokem z Arnoltic po soutok s Janovským potokem (Kučera et al. 2003) - údolí Suché Kamenice, střední část rokle

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			mezi bunkrem a soutokem Suché Kamenice s Janovským potokem, na více místech, base skály (leg. Marková 2005, Šafránek et al. 2005) Studený potok, v úseku 100 – 300 m nad silnicí, balvany v korytě potoka (leg. Marková 2005 – nepublikované údaje, Šafránek et al. 2005) Subatlantsko-montánní mech mající v rámci ČR těžiště výskytu v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku). Zde se vyskytuje především v korytech periodicky vysychavých potoků v inverzních roklich, kde porůstá balvany v korytě a vlhké zastíněné báze pískovcových skal.
Chudozubík zahnutý (<i>Tetradontium repandum</i>)		LR-nt	údolí Suché Kamenice (Kučera et al. 2003) Subarkticko-subalpínský mech vyskytující se v rámci ČR v Krkonoších, Hrubém Jeseníku, Adršpaško-Teplických skalách a velmi vzácně i v Labských pískovcích, kde porůstá zastíněné pískovcové skály v inverzních roklich (Zmrhalová 1995, Marková – nepublikované údaje).
Křivoštět skalní (<i>Campylostelium saxicola</i>)		LR-nt	údolí Suché Kamenice na více místech od soutoku s přítokem z Arnoltic pod soutok s Janovským potokem (Kučera et al. 2003) Atlantsko-montánní mech vyskytující se v rámci ČR v horských oblastech. V roce 2003 byl druh objeven v Labských pískovcích v údolí Suché Kamenice, které je zatím jednou zdejší lokalitou. Jedná se o nejnižší položenou lokalitu druhu v ČR.
Pruhovka zoubkovaná (<i>Rhabdoweisia crispata</i>)		LR-nt	soutěska Suché Kamenice (Kučera et al. 2003, Němcová 2014) Subatlantsko-montánní mech vyskytující se v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) roztroušeně v inverzních roklich, kde porůstá vlhké skalní stěny a base skal.
Dvouhrotec hnědožlutý (<i>Dicranum fulvum</i>)		LC-att	- údolí Loubského potoka, na více místech (Šafránek et al. 2005, Němcová 2014) - Podskalí, údolí potoka východně obce (Šafránek et al. 2005, Němcová 2014) V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) je prozatím znám pouze z NPR Kaňon Labe, kde roste na temenech a stěnách velkých pískovcových kamenů.
Dvouhrotec výhončitý (<i>Dicranum flagellare</i>)		LC-att	soutěska Suché Kamenice (Kučera et al. 2003) Epifytický mech vyskytující se v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) ojediněle až roztroušeně.
Krondlovka drobná (<i>Fissidens pusillus</i>)		LC-att	- Suchá Kamenice, kameny v korytě potoka (Kučera 2003, Šafránek et al. 2005, Němcová 2014) - Podskalí, na balvanu v korytě potoka V obce (Němcová 2014) - Loubský potok, na kamenech v korytě potoka (Němcová 2014) Velice drobný mech rostoucí na kamenech periodicky vysychavých potoků a na málo oplachovaných kamenech v březích potoků.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje roztroušeně podél potoků a říček.
Krondlovka netíkovitá (<i>Fissidens adianthoides</i>)		LC-att	- prameniště ve svahu SVV Podskalí (Němcová 2014) - Pustý důl (jižně od Labské Stráně), prameniště v horní části svahu pod horolezeckou stezkou (Marková 2024 – nepublikovaný údaj) Charakteristický druh bažinatých, slatinných a rašelinných luk. V Labských pískovcích byl nalezen na vlhké louce Z Jílového v PP Pod lesem (Čámská et al. 2011) a je uváděn i z PR Pekelský důl (Kuncová et al. 1999).
Kostrbatec větevnatý (<i>Rhytidiadelphus subpinnatus</i>)		LC-att	soutěska Suché Kamenice (Kučera et al. 2003, Němcová 2014) Boreálně-montánní druh rostoucí v ČR v našich pohraničních horách, Slavkovském lese a v inverzních roklich pískovcových skalních měst. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje porůznu v inverzních roklich.
Lesklec zubatý vlnkatý (<i>Plagiothecium denticulatum</i> var. <i>udulatum</i>)		LC-att	Suchá Kamenice, střední část soutěsky, na vlhké půdě (Němcová 2014) Rozšíření druhu v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) je nedostatečně známe, recentně je udáván z PR Arba (Němcová 2011b).
Malozubka vlasovitá (<i>Brachydontium trichodes</i>)		LC-att	Suchá Kamenice, dolní část rokle cca 250 m nad ústím rokle pod místem, kde přechází turistická cesta přes potok, na kamenech a kolmých stěnách skal v blízkosti potoka (Němcová 2014) Tento velice drobný suboceanicko-montánní mech byl sbírán na Suché Kamenici už v roce 2003 (Kučera et al. 2003). V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) je velice vzácně nalézán v inverzních roklich, kde porůstá kameny a balvany v korytech periodicky vysychavých toků.
Pérovec hřebenitý (<i>Ptilium crista-castrensis</i>)		LC-att	soutěska Suché Kamenice (Kučera et al. 2003) Boreálně-montánní mech vyskytující se v ČR převážně v horských oblastech. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) ojediněle na tlejících kmenech v inverzních roklich.
Plazivec útlý (<i>Isothecium myosuroides</i>)		LC-att	Suchá Kamenice, na torsu mohutného kmene javoru klenu v dolní části soutěsky (Němcová 2014) V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se tento subatlantský druh vyskytuje ojediněle na kmenech listnatých stromů v Tiché a Divoké soutěsce (Kučera 2003), u Pytlácké rokly (Němcová 2011) a ve Vlčí rokli (Němcová 2010).
Rašeliník úzkolistý (<i>Sphagnum angustifolium</i>)		LC-att	Suchá Kamenice, střední část rokle nad Císařskou lavičkou, na písčném osypu (Němcová 2014) Druh nebyl v minulosti rozlišován. Jedná se patrně o jeden z prvních nálezů v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku).
Rašeliník	lesklý	LC-att	prameniště ve svahu SVV Podskalí

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
(<i>Sphagnum subnitens</i>)			(Němcová 2014) Charakteristický druh subalpínských vrchovišť, v nižších polohách rostoucí na rašelinných loukách. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje ojediněle na rašeliništích.
Zásovník válcovitý (<i>Oxystegus tenuirostris</i>)		LC-att	Podskalí, na vlhkých kamenech v korytě potoka V obce (Němcová 2014) V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) je znám ze soutěsek Kamenice (Kučera et al. 2003) a Křinice (Němcová 1995).
Lišejníky			
Dutohlávka ježatá (<i>Cladonia portentosa</i>)		EN	- údolí Suché Kamenice, spodní část od ústí do Labe po Arnoltické stěny (Svoboda et al. 2007) - Hřensko, skalní ostroh 700 m JJZ obce (Svoboda 2011) Subatlantská, vzácnější dutohlávka rostoucí ve společenstvech „dutohlávkových“ borů na skalních ostrozích a temenech skal. Na území NP České Švýcarsko poměrně častá v malých ostrůvcích na těžko přístupných skalních hranách, ostrožnách a temenech skal.
Dutohlávka rohatá (<i>Cladonia cornuta</i>)		VU	údolí Suché Kamenice, Janovský potok (Svoboda 2011) Boreo-montánní až subarkticko-alpínský druh vyskytující se v ČR v podhorských a horských oblastech. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) ojediněle se vyskytující druh.
Dutohlávka rohovitá (<i>Cladonia cervicornis</i>)		VU	- Labská Stráž (Svoboda 2007) - reliktní bory na skalních plató J Hřenska, JZ Labské Stráně a na Růžových stěnách JZ Bynovce (Svoboda 2011) Subatlantský lišejník, charakteristický druh „dutohlávkových“ borů, v ČR relativně hojný, ovšem náchylný k mechanické degradaci stanovišť. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) roztroušeně se vyskytující druh.
Terčovka hrbolkatá (<i>Melanelixia subaurifera</i>)		VU	- údolí Suché Kamenice, spodní část od ústí do Labe po Arnoltické stěny (Svoboda et al. 2007) - Podskalí, cca 700 m JV obce, podél cesty pod skalami vedoucí k Růžovému hřebenu, na dubech (Svoboda 2011) Po odsíření elektráren masivně se šířící druh patřící v současnosti k nejhonějším epifytickým terčovkám v rámci ČR. Hojně nalézána i v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku).
Vousatec hnědavý (<i>Bryoria fuscescens</i>)		VU	Labská Stráž, reliktní bor JZ obce pod hřbitovem (Svoboda 2011) Epifytický lišejník citlivý ke znečištění ovzduší rekolonizující oblast Labských pískovců (Českého Švýcarska). V NPR se vyskytuje na ukloněných kmenech a větvích bříz a modřínů.
Dutohlávka křídlovitá (<i>Cladonia pleurota</i>)		NT	- údolí Suché Kamenice, Janovský potok, smrčiny nad soutokem Suché Kamenice a Janovského potoka (Svoboda 2011) - Hřensko, pískovcové skály mezi Hřenskem a údolím Suché Kamenice (Svoboda 2011) V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) ojediněle nacházený druh.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Dutohlávka lesní (<i>Cladonia arbuscula</i>)		NT	• Labská Stráž, Belvédér, reliktní bory mezi vyhlídkou a ústím Suché Kamenice (Svoboda et al. 2007, Svoboda 2011) Charakteristický druh reliktních borů. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) roste roztroušeně v reliktních borech porůstajících skalní ostrohy.
Dutohlávka mnohoprstá (<i>Cladonia polydactyla</i>)		NT	• Labská Stráž, ostrohy nad kaňonem Labe v úseku Belvédér – ústí Suché Kamenice (Svoboda et al. 2007) • údolí Suché Kamenice, smrčiny na severních a severo-východních svazích podél Suché Kamenice a na Janovském potoce (Svoboda 2011) Boreo-montánní druh vyskytující se v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) roztroušeně v inverzních polohách.
Dutohlávka přeslenitá (<i>Cladonia verticillata</i>)		NT	• Labská Stráž, Belvédér, reliktní bory v okolí vyhlídky (Svoboda 2011) • Podskalí, Růžové stěny JV obce, reliktní bory (Svoboda 2011) Charakteristický druh kyselých borů a doubrav, vřesovišť a písčin. V Labských pískovcích nalézán ojediněle.
Dutohlávka sobí (<i>Cladonia rangiferina</i>)		NT	• údolí Suché Kamenice, spodní část od ústí do Labe po Arnoltické stěny (Svoboda et al. 2007) • Labská Stráž, Belvédér, reliktní bory v okolí vyhlídky (Svoboda 2011) Charakteristický druh borových a dubových lesů, vřesovišť, písčin, rašelinišť. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje roztroušeně na skalních ostrozích. V NPR se vzácně vyskytuje na kolmých skalních stěnách skalních ostrohů krytých svrchu borůvkám.
Dutohlávka větvená (<i>Cladonia ramulosa</i>)		NT	• údolí Suché Kamenice (Svoboda 2011) Subatlantský druh vyskytující se v Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) ojediněle.
Misnička nažloutlá (<i>Lecanora symmicta</i>)		NT	• Labská Stráž, Belvédér, skalní stěny v okolí vyhlídky, na pískovci (Svoboda 2011) Epifytický lišejník vyskytující se v ČR roztroušeně. Patrně první nález pro oblast Labských pískovců (Českého Švýcarska).
Plš'otvorka ebenová (<i>Cystocoleus ebeneus</i>)		NT	• údolí Suché Kamenice, dolní část rokle při ústí rokle, skalnaté svahy na levém břehu (Svoboda 2011) Druh rostoucí na zastíněných kolmých až převislých skalách chráněných před dopadem srážek v říčních údolích a pískovcových skalních městech. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje vzácně v údolí Křinice a Malého Vlčího potoka.
Puklérka sosnová (<i>Vulpicida pinastri</i>)		NT	• Loubí, Dolní Růžová rokle S obce (Svoboda 2011) Epifytický lišejník se subarkticko-subalpínským až boreálně-montánním rozšířením. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje ojediněle až roztroušeně na modříněch, dubech a jasaněch.
Pupkovka puchýřkatá		NT	• Labská Stráž, Belvédér, skalní stěny

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>(Lassalia pustulata)</i>			v okolí vyhlídky (Svoboda 2011) Druh kyselých exponovaných skal. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) velmi vzácně vyskytující se druh.
Svícníček ohnutý (<i>Candelariella reflexa</i>)		NT	Hřensko, bučiny na bázi západního svahu 1 km J Hřenska, vrba (Svoboda 2011) Epifytický lišejník rostoucí na borce stromů s vyšším pH. V ČR velmi vzácný. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) nacházen ojedinelé na borce jasanů.
Terčovka střechovitá (<i>Parmelia omphalodes</i>)		NT	- údolí Suché Kamenice, spodní část od ústí do Labe po Arnoltické stěny (Svoboda et al. 2007) - Hřensko, pískovcové skály mezi Hřenskem a údolím Suché Kamenice (Svoboda 2011) - Labská Stráň, Belvédér, reliktní bory na skalách v okolí vyhlídky (Svoboda 2011) - Podskalí, Růžové stěny JV obce, reliktní bory (Svoboda 2011) Charakteristický druh kyselých skal a sutí pahorkatin až hor. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje roztroušeně na pískovcových skalách.
Terčovka zakřivená (<i>Arctoparmelia incurva</i>)		NT	- Hřensko, pískovcové skály mezi Hřenskem a údolím Suché Kamenice (Svoboda 2011) - Labská Stráň, Belvédér, pískovcové skály (Svoboda et al. 2007, Svoboda 2011) - Bynovec, Růžová vyhlídka JZ obce, pískovcové skály (Svoboda 2011) Arkticko-boreální terčovka vyskytující se v rámci ČR ve vyšších polohách na exponovaných skalách a kamenných mořích, ve středních a nižších polohách pak především v pískovcových oblastech. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje roztroušeně.
Větvičník slívový (<i>Evernia prunastri</i>)		NT	údolí Suché Kamenice, dolní část rokle při ústí rokle, skalnaté svahy na levém břehu, modřín (Svoboda et al. 2007, Svoboda 2011) Epifytický lišejník citlivý ke znečištění ovzduší zaznamenávající návrat do dříve znečištěných oblastí. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) se vyskytuje roztroušeně až hojně především na jasanech, javorech, dubech a modřínech.
Houby			
Bolinka černohnědá (<i>Camarops tubulina</i>)	KO	NT	údolí Suché Kamenice, střední část rokle nad soutokem Suché Kamenice a Janovského potoka, u turistické stezky (Zíbarová 2017) Horský druh, indikátor pralesovitých a přírodních blízkých lesů, rostoucí na tlejících kmenech smrků, jedlí a buků. NP České Švýcarsko je druhým nejbohatším územím výskytu tohoto druhu v rámci ČR hned po Šumavě (Holec 2005)!
Bochníček potoční (<i>Pachyella babingtonii</i>)		EN	údolí Suché Kamenice, spodní část rokle, u turistické cesty nad bunkrem (Zíbarová 2017) Vřeckovýtrusá houba rostoucí na mokřím

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			dřevě, šiškách a zbytcích rostlin v prameništích, potůčcích, příkopech a mokřinách, případně i na velmi vlhkém dřevě mimo potoky.
Pórnatka placentová (<i>Rhodonía placenta</i>)		EN	údolí Suché Kamenice, spodní část rokle, u mostku přes potok (Zíbarová 2017) Lososově zbarvený choroš rostoucí na tlejícím dřevě jehličnanů. V Labských pískovcích (Českém Švýcarsku) byl např. nalezen i na tlejících kmenech borovic na Havraní skále u Jetřichovic (Zíbarová 2022).

* dle červených seznamů ČR:

Cévnaté rostliny – v tabulce jsou uvedeny stupně ohrožení dle Grulich (2012), v závorce pak dle Grulich et Chobot (2017):

Grulich V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – Preslia 84: 631–645.

Grulich V. & Chobot K. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny – Příroda, Praha, 35: 1–178.

Mechorosty:

Kučera J., Váňa J., Hradílek Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: update of the checklist and Red List and a brief analysis. Preslia 84: 813-850.

Lišejníky:

Liška J., Palice Z. (2010): Červený seznam lišejníků České republiky (verze 1.1). Příroda 29: 3-66.

Houby:

Holec J. et al. (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. Příroda 24: 1-282.

Živočichové

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Bezobratlí			
Koníci (<i>Rhaphidophoridae</i>)			
Troglophilus neglectus Krauss, 1879		RV	Středo a jihoevropský druh žijící v jeskyních a v umělých podzemních prostorách. Zoogeograficky významný ve sledovaném území, neboť se jedná o zcela jedinečný výskyt v rámci celé ČR (cf. Chládek et al. 2000). Specializovaný je způsobem života v podzemních prostorách během zimního období a výskytem kolem starých pařezů, v dutinách, suťových svazích v hrabance během době vegetace. Ze starých vojenských bunkrů je uváděn z údolí Suché kamenice (Blažej et al. 2008). Na Děčínsku a v sousední části Německa dosahuje severní hranice areálu rozšíření. Jako nový druh pro Českou republiku jej teprve v roce 2000 publikovali Chládek et al.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			(2000). Opakované zachycení sérií nevnaděných nárazových pastí na starém tlející pařezu v okolí Mechové jeskyně (50.8634172N, 14.2297231E) v bezprostřední blízkosti, lze předpokládat povrchově lokální akční radius populace v okolí jeskyň, suťových lesů, štol apod. Vhodné je zohlednění při nutných terénních úpravách či odvozu materiálu (prevence před antropogenním zavlékáním druhu). Vzhledem k jeho početnosti se bude ve sledovaném ZCHÚ jednat o hojný, skrytě žijící druh.
Ploštice (<i>Heteroptera</i>)			
<i>Geocoris dispar</i> (Waga, 1839)		RV	Eurosibiřský, epigeický druh vyskytující se na teplých, suchých otevřených stanovištích, ale i na polozastíněných biotopech zarostlých hustou vegetací s relativně vysokou vlhkostí půdy (světlé lesy, vřesoviště, vlhké louky apod.) (Péricart 1998, Wachmann et al. 2007). Z Labského kaňonu uváděn Baňařem (2005).
<i>Nabis</i> (<i>Dolichonabis</i>) <i>limbatus</i> Dahlbom, 1851		RV	Eurosibiřský + neartický (boreomontánní), zoofágní druh žijící na travách a bylinách vlhkých až mokřích polozastíněných stanovišť, na lesních okrajích, světlinách a podél cest, v Alpách vystupuje cca do 1400 m (Wachmann et al. 2006). Z Labského kaňonu uváděn Baňařem (2005).
<i>Drymus brunneus</i> (Sahlberg, 1848)		RV	Západopaleartický druh vyskytující se v zastíněných listnatých i jehličnatých lesích, na březích stojatých i tekoucích vod, vzácněji na otevřených stanovištích. Živí se semeny bylin a dřevin (např. <i>Betula</i> , <i>Alnus</i>), v Alpách se vyskytuje i v polohách do 1300 m (Wachmann et al. 2007). Z Labského kaňonu uváděn Baňařem (2005).
<i>Oxycarenus modestus</i> (Fallén, 1829).		RV	Vzácnější arborikolní oligofág známý z Labských pískovců také z PR Libouchecké rybníčky, PR Stará Oleška a z bývalé lesní školky v Bynovci (cf. Baňař 2005, 2007).
Žahadlový blanokřídlý hmyz (<i>Hymenoptera</i> , <i>Aculeata</i>)			
<i>Crossocerus congener</i> (Dahlbom, 1845) - Crabronidae		RV	Hnízdí v opuštěných požercích v torzech listnatých stromů. V širokém regionu Českého Švýcarska není hojný (cf. Blažej et al. 2016). Z labského kaňonu jej uvádí Šafránek (2005).
<i>Crossocerus cetratus</i> (Shuckard, 1837) - Crabronidae		RV	Hojný druh keřovitých porostů teplejších regionů Labských pískovců (Blažej & Straka 2010, Blažej et al. 2016), stejně jako na okrajích lesů v chladnějších částech regionu (Bogusch et al. 2015; Kula & Tyrner 2003a, b). Hnízdí v ostružiníkových prutech a větvích bezu. Jako kořist loví dvoukřídlé z čeledi Bibionidae, ale i jiných (Macek et al. 2010). Z

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			labského kařonu jej uvádí Šafránek (2005).
Brouci (<i>Coleoptera</i>)			
<i>Abraeus granulum</i> Erichson, 1839 – Histeridae		ČS: VU	Druh žijící pod kůrou nebo v trouchu listnatých i jehličnatých stromů, občas ve společnosti mravenců rodu <i>Lasius</i> Fabricius, 1804. V severních Čechách je hojný (cf. Blažej et al. 2022, Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Acalles camelus</i> (Fabricius, 1792) – Curculionidae		R	Bioindikačně významný, brachypterní saproxyl žijící na silnějším dřevě i tenkých větvičkách s přítomností tvrdohub. Výskyt je dokladem kontinuity lesních porostů bez delšího přerušování, např. vymýcení apod. (Strejček 2003). V Labských pískovcích shrnují výskyt Strejček et al. (2020), v kařonu Labe Blažej et al. (2023).
<i>Acalles fallax</i> Boheman in Schönherr, 1844 – Curculionidae		R	Hojný druh přirozených listnatých lesů, bioindikátor (cf. <i>A. camelus</i>). V Labských pískovcích rozšířený druh (cf. Strejček et al. 2020). Výskyt v kařonu Labe shrnují Blažej et al. (2023).
<i>Acmaeops marginatus</i> (Fabricius, 1781) – Cerambycidae		ČS: NT	Druh s dvouletým vývojem pod kůrou kmenů a silnějších větví borovic, zřídka smrků. Sláma (1998) jej uvádí jako lokální a vzácný druh borů teplejších oblastí. Z Labských pískovců je znám např. z bývalé lesní školky u Bynovce (Blažej 2018, Blažej et al. 2023).
<i>Aeletes atomarius</i> (Aubé, 1842) – Histeridae		ČS: VU	Vzácný druh nacházený v trouchu listnatých stromů, zejména buků, a často ve společnosti mravence <i>L. brunneus</i> . Ze severních Čech je znám z lužních porostů Labe, z Děčínského středohoří a ze staré bučiny na Šluknovsku (cf. Blažej et al. 2022, Blažej et al. 2023). Jeden z velmi významných druhů kařonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Agrilus olivicolor</i> Kiesenwetter, 1857 – Buprestidae		RV	Druh teplejších oblastí nížin až pahorkatin. Vývoj probíhá především v habru, méně často v bucích, dubech a břízách. Stanovištěm bývají zachovalé dubohabřiny (cf. Petřelka et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Agriotes pallidulus</i> (Illiger, 1807) – Elateridae		ČS: VU	Lokální druh žijící v řídkých listnatých lesích s travnatým a bylinným podrostem. Podobně jako u dalších příslušníků rodu žijí larvy v půdě. V severních Čechách bývá pravidelně i hojně nacházený na světlinách a okrajích lesních porostů (cf. Brůha et al. 2022).
<i>Allecula morio</i> (Fabricius, 1787) – Tenebrionidae		ČS: NT	Relativně rozšířený druh vyvíjející se v dutinách listnatých stromů na mycelích stromových hub, plísňích a v trouchnivém dřevě. V severních Čechách je pravidelně nacházený, ale není hojný (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Ampedus cinnabarinus</i> (Eschscholtz, 1829) – Elateridae		ČS: EN	V Čechách převážně v zapojených přirozených listnatých porostech od nížin až k horní hranici bukového pásma. Osidluje především ležící kmeny buků, kde se vyvíjí pod kůrou, popřípadě pod svrchní vrstvou suchého, tvrdého a rozpraskaného dřeva. Z Labských pískovců jsou uváděny nálezy z Hlubokého dolu a Vosího vrchu, hojnější výskyt pak v kaňonu Labe (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023). V rámci kaňonu Labe velmi významný druh (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Ampedus praeustus</i> (Fabricius, 1792) – Elateridae		ČS: VU	Vyskytuje se převážně v zapojených přirozených listnatých porostech od nížin do podhůří, kde se nejčastěji vyvíjí v pařezech či ležících kmenech dubů, ve vyšších polohách nejčastěji ve smrcích, méně v buku. Osidluje především ležící kmeny a pahýly smrků. Preferováno bývá dřevo exponované slunci i dešťovým srážkám (cf. Brůha et al. 2022). Z Labských pískovců je uváděn z Růžovského vrchu a z Děčína (Pižl 1975, 1977), Brůha et al. (2022) uvádí nálezy ze tří lokalit (Hluboký důl, Vosí vrch a Zadní Jetřichovice), hojnější výskyt je v kaňonu Labe (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Ampedus sinuatus</i> Germar, 1844 – Elateridae		ČS: NT	Teplomilný kovařík osidlující lesní porosty nížin a osluněné suťové lesy pahorkatin. Vývoj prodělavá pod zemí v trouchnivém dřevě kořenů (Laibner 2000). V severních Čechách poměrně vzácný druh (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Anaspis maculata</i> (Fourcroy, 1785) – Scraptiidae		ČS: VU	Vzácnější druh, ohlášený z Čech teprve nedávno (Kejval 2014, Benedikt et al. 2022). Larvy této čeledi se vyskytují v tléjícím dřevě a hrabance, dospělci jsou florikolní. V Labských pískovcích není druh vzácný (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Anisoxya fuscata</i> (Illiger, 1798) – Melandryidae		ČS: NT	Druh se vyvíjí v tenkých větvích různých listnatých stromů. V Labských pískovcích znám např. z Holého vrchu u Jílového (Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Aphthona atrocaerulea</i> (Stephens, 1831) – Chrysomelidae		RV	Vcelku vzácný, stenotopní dřepčík sušších i vlhčích stanovišť, rozšířený od nížin do pahorkatin, kde žije oligofágně na pryšcích <i>Euphorbia</i> spp., hlavně na <i>E. cyparissias</i> a <i>E. esula</i> . Z Labských pískovců znám pouze z kaňonu Labe (cf. Čížek 2006, Strejček et al. 2020).
<i>Apteropoda globosa</i> (Illiger, 1794) – Chrysomelidae		ČS: EN	Velmi vzácný a lokální stenotopní druh žijící polyfágně na hluchavkovitých (Lamiaceae), např. na čistcích <i>Stachys</i> spp., černohlávcích <i>Prunella</i> spp., zběhovcích <i>Ajuga</i> spp., hluchavkách <i>Lamium</i> spp. a na jitrocelovitých (Plantaginaceae), např. na rozrazilích <i>Veronica</i> spp. Často nacházen v mechu. Vyskytuje se vzácně v lesích hor a podhůří.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			V Labských pískovcích rozšířených druh (cf. Strejček et al. 2020).
<i>Apteropeda orbiculata</i> (Marshall, 1802) – Chrysomelidae		RV	Vzácný eurytopní lesní dřevokážník hlavně pahorkatin, kde žije polyfágně na hluchavkovitých (Lamiaceae), krtičníkovitých (Scrophulariaceae) a jitrocelovitých (Plantaginaceae). Strejček (2003) ve vztahu k suťovým biotopům druh uvádí také na konopících <i>Galeopsis</i> spp. V Labských pískovcích rozšířených druh (cf. Strejček et al. 2020).
<i>Arrhenopeplus tesserula</i> (Curtis, 1828) – Staphylinidae		RV	Vzácný druh s holarktickým rozšířením. Nacházen bývá v lesní hrabance, hojněji pak na spáleništích (Assing & Schülke 2011). V současnosti existuje z Labských pískovců nálezy z okraje spáleniště v Hlubokém dole (Blažej et al. 2023). Jeden z nejvýznamnějších druhů Kaňonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Auleutes epilobii</i> (Paykull, 1800) – Curculionidae		RV	Monofág na vrbovce <i>Epilobium angustifolium</i> , žije na mokřadech a v nivách toků. V Labských pískovcích publikován z blízké lokality bývalé lesní školky u Bynovce (cf. Strejček et al. 2020, Škoda & Blažej 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Batrisodes delaporti</i> (Aubé, 1833) – Staphylinidae		RV	Lesní myrmekofilní druh žijící ve starých dutých stromech, pod kůrou a v mechu u mravenců <i>L. brunneus</i> . V severních Čechách není vzácný v teplejších regionech (cf. Blažej et al. 2019, Blažej et al. 2023). Jako fakultativní myrmekofil je považován za bionomicky specializovaný významný druh.
<i>Batrisodes venustus</i> (Reichenbach, 1816) – Staphylinidae		RV	Fakultativní myrmekofil, jehož ekologická charakteristika a výskyt v severních Čechách jsou obdobné s výše uvedeným druhem. Bionomicky specializovaný významný druh.
<i>Batrisus formicarius</i> Aubé, 1833 – Staphylinidae		RV	Lokální druh žijící nejčastěji v hnízdech mravenců <i>L. brunneus</i> v přírodně bohatých původních lesích a starých parcích teplých poloh. Výskyt v severních Čechách shrnují Blažej et al. (2019), Brůha et al. (2022) a Blažej et al. (2023). Bionomicky specializovaný významný druh.
<i>Brachygonus megerlei</i> (Lacordaire, 1835) – Elateridae		ČS: VU	Žije v enklávách zachovalých listnatých lesů a hájů. Vývoj prodělavá v trouchu dutin starých stromů (<i>Quercus</i>) ve společnosti larev zlatohlávků rodu <i>Potosia</i> a <i>Osmoderma</i> (Čtvrtečka & Čtvrtečka 2023).
<i>Calopus serraticornis</i> (Linnaeus, 1758) – Oedemeridae		RV	Saproxylický druh s vývojem v různých jehličnanech a údajně také listnácích. Pro skrytý způsob života není o jeho výskytu často mnoho známo a nálezy jsou spíše jednotlivé a náhodné (cf. Brůha et al. 2022). V současnosti byl pravidelně nacházen ve smrkových

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			porostech zasažených gradací lýkožrouta Ips typographus (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Carabus arcensis</i> Herbst, 1784 – Carabidae	ZCHD: O		Lokální druh žijící na pastvinách, v lesích, na vřesovištích a rašeliništích. V severních Čechách dává přednost sušším a písčítým lesním biotopům. V Labských pískovcích se jedná hojný druh (cf. Vonička et al. 2019, Blažej et al. 2023).
<i>Carabus problematicus</i> Herbst, 1786 – Carabidae	ZCHD: O		Lokálně hojný druh žijící v lesích a na vřesovištích v pahorkatinách a horách, často v borových lesích na písku. V Labských pískovcích hojný druh (cf. Vonička et al. 2019, Blažej et al. 2023).
<i>Cardiophorus ebeninus</i> (Germar, 1824) – Elateridae		ČS: NT	Termofilní druh (Laibner 2000), vyskytující se na zachovalých písčítých biotopech, kde mnohdy vytváří bohaté populace (Mertlík 2011). Biotopem bývají osluněné písčité půdy na hřbetech pískovcových skal a svahy na jejich úpatí. Z Labských pískovců je známý např. z nedaleké lokality bývalé lesní školky u Bynovce (Blažej 2018).
<i>Cardiophorus gramineus</i> (Scopoli, 1763) - Elateridae		ČS: NT	Larvy se vyvíjejí v polosuchém trouchu dubů nebo topolů. Žije v osluněných rozvolněných listnatých a smíšených lesích. V ČR velmi lokálně a jednotlivě (Čtvrtečka & Čtvrtečka 2023).
<i>Cassida hemisphaerica</i> Herbst, 1799 – Chrysomelidae		ČS: VU	Širší oligofág na různých hvozdíkovitých (Caryophyllaceae), hlavně na silenkách <i>Silene</i> spp. a hvozdíkách <i>Dianthus</i> spp., např. <i>D. deltoides</i> . V Labských pískovcích několik jednotlivých nálezů (cf. Strejček et al. 2020).
<i>Cephennium carnicum</i> Reitter, 1882 – Staphylinidae		RV	Bezkrídlý druh žijící v listnatých a smíšených lesích (Šíma & Kejval 2013, Šíma & Štourač 2019). V severních Čechách znám dosud pouze z kaňonu Labe. Faunisticky významný druh (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Ceruchus chrysomelinus</i> (Hochenwarth, 1785) – Lucanidae	ZCHD: KO	ČS: EN, R	Vzácný pralesní druh podhorského až horského pásma s vývojem ve vlhkých, středně až silně rozpadlých kmenech jehličnatých i listnatých dřevin, s pronikající červenohnědou hnilobou hluboko do dřeva (Kašák et al. 2019). Eckelt et al. (2017) jej řadí mezi pralesní relikty 2. řádu, tj. druhy s výskytem kromě pralesních refugií také druhotně v okolních produkčních lesích. Výskyt v Labských pískovcích shrnují Brůha et al. (2022) v kaňonu Labe Blažej et al. (2023). Jeden z nejvýznamnějších druhů kaňonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Cicindela campestris</i> Linnaeus, 1758 – Carabidae	ZCHD: O		Hojný druh otevřených biotopů od nížin do hor. Preferuje nezarostlé hlinité, často antropogenní biotopy (lomy, svahové sesuvy, cesty), občas se vyskytuje i na písčítých stanovištích (cf.

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Vonička et al. 2019). V Labských pískovcích je hojný (Blažej et al. 2023).
<i>Cimberis attelaboides</i> (Fabricius, 1787) – Nemonychidae		RV	Preferuje písčité stanoviště, přičemž jeho vývoj probíhá v samčích květech borovic. V Labských pískovcích se objevuje pravidelně i hojně v inverzních smrčínách (cf. Škoda et al. 2021, Blažej et al. 2023).
<i>Clambus pallidulus</i> Reitter, 1911 – Clambidae		RV	Problematiku výskytu druhu v ČR uvádí Boukal et al. (2021). Teplomilný nížinný druh vyskytující se v dosahu řek, na plesnivém dřevě, opadu větví, větviček a listů, ve starých náplavech větviček a často v částečném zastínění. Imaga se vyskytují především na jaře a brzkém jaře, při chladném počasí se dají nalézt jednotlivě i později (Boukal et al. 2021). První údaje o výskytu tohoto druhu v Labských pískovcích pochází z kaňonu Labe (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Clambus simsoni</i> (Blackburn, 1902) – Clambidae		RV	Druh byl popsán z Tasmanie s vyskytuje se i v Austrálii. V Evropě byl poprvé zjištěn ve Švédsku v roce 1987 a v současnosti je znám z celé řady států (cf. Boukal & Rébl 2016), z ČR je prvně uváděn Boukalem (2016). Invazivní a velmi mobilní (eurytopní) fyto-detrikol. V Labských pískovcích je znám již z celé řady lokalit, včetně podmáčených smrčín zasažených gradací kůrovce <i>Ips typographus</i> a bezprostředně shořelých lesních biotopů v okolí Hřenska (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Claviger longicornis</i> P. W. J. Müller, 1818 – Staphylinidae		ČS: NT	Lokálně se vyskytující myrmekofil žijící u mravenců rodu <i>Lasius</i> , např. <i>L. flavus</i> (Fabricius, 1781) a <i>L. brunneus</i> (Šíma & Kejval 2013), případně <i>L. umbratus</i> (Nylander, 1846) (Besuchet 1974). Nejblíže nálezy jsou uváděny ze severozápadních Čech, z vrchu Rovný (377 m) u Stadic u Ústí nad Labem z kolonie <i>L. flavus</i> (Vysoký 1984) a u Kadaně z kolonie <i>L. jensi</i> Seifert, 1982 (Krásenský 2002). Z Labských pískovců znám pouze z kaňonu Labe, kde se jedná o jeden z nejvýznamnějších, bionomicky specializovaných druhů (Blažej et al. 2023).
<i>Conopalpus testaceus</i> (Olivier, 1790) – Melandryidae		ČS: NT	Druh starších listnatých lesů, kde bývá nalézán zejména na větvích buků a dubů, místy nebyvá vzácný. V severních Čechách pravidelně nacházený, místy i hojný druh (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Coprophilus striatulus</i> (Fabricius, 1793) – Staphylinidae		RV	Vzácnější eurytopní humikol nacházený i druhotně v kompostech. Z Labských pískovců je druh znám z listnatých porostů v okolí České Kamenice, z mokřadních luk u Srbské Kamenice i podmáčených smrčín u Doubice (Blažej et al. 2023).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Corticeus fraxini</i> (Kugelann, 1794) – Tenebrionidae		ČS: EN	Druh žije především pod kůrou smrků a borovic v chodbách různých druhů kůrovců. V Čechách byl objevený teprve během gradace lýkožrouta <i>Ips typographus</i> v roce 2015 (Novák et al. 2020). Z Labských pískovců je dokladován např. z Holého vrchu u Jílového (Blažej et al. 2023).
<i>Corticeus unicolor</i> Piller et Mitterpacher, 1783 – Tenebrionidae		ČS: NT	Nejhojnější zástupce rodu, vyskytující se pod zaplísňenou kůrou listnatých stromů, nejčastěji buků. V celých severních Čechách je především v bučinách velmi hojný (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Cryptocephalus biguttatus</i> (Scopoli, 1763) – Chrysomelidae		RV	Druh žijící na vrbách a lískách. Z Labských pískovců je znám pouze z kařonu Labe (cf. Strejček et al. 2020).
<i>Cryptocephalus parvulus</i> O. F. Müller, 1776 – Chrysomelidae		ČS: VU, R	Vzácný, zřejmě indiferentní k vlhkosti stanoviště, jelikož je nacházen na vlhkých i xerothermních biotopech. Arborikolní druh žijící polyfágně na břízách a dubech. Z Labských pískovců uváděn také z nedaleké lokality bývalé lesní školky u Bynovce (cf. Strejček et al. 2020).
<i>Cryptocephalus pini</i> (Linnaeus, 1758) – Chrysomelidae		RV	Lesní druh žijící oligofágně hlavně na borovicích. Z Labských pískovců je znám pouze z kařonu Labe (cf. Strejček et al. 2020).
<i>Cryptocephalus pusillus</i> Fabricius, 1777 – Chrysomelidae		RV	Poměrně vzácný lesní druh žijící polyfágně na vrbách, topolech, lískách, dubech a břízách. V Labských pískovcích se jedná o rozšířený druh (cf. Strejček et al. 2020).
<i>Cychrus attenuatus</i> (Fabricius, 1792) – Carabidae		R	Druh původních horských lesů. V Labských pískovcích hojný druh, soustředěný často do inverzních roklí a chladných lokalit, hojný je i ve zbylých severních Čechách (Blažej 2014, Blažej et al. 2023).
<i>Cyrtanaspis phalerata</i> (Germar, 1847) – Scaphitidae		ČS: VU	Vzácnější, lokální druh teplejších světlých lesů v nižších polohách (Kejval 2014). Larvy této čeledi se vyskytují v tlejícím dřevě a hrabance, dospělci jsou florikolní. V Labských pískovcích potvrzen v nivě Olšovského potoka (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Dasycerus sulcatus</i> Brongniart, 1800 – Staphylinidae		RV	Muscikolní druh žijící na mechem zarostlém tlejícím dřevě. Z Labských pískovců je znám z celé řady nálezů (Blažej et al. 2019, Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Datonychus angulosus</i> (Boheman in Schönherr, 1845) – Curculionidae		ČS: NT, R	Vzácnější druh podmačených lesních luk a mokřadů. Oligofág na konopících <i>Galeopsis</i> spp., případně čistcích <i>Stachys</i> spp. Z Labských pískovců známa řada nálezů (cf. Strejček et al. 2020). Preference k otevřeným mokřadům předpokládá výskyt hlavně v nivě Labe (Blažej et al. 2023).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Dianous coerulescens</i> (Gyllenhal, 1810) – Staphylinidae		RV	Horský, v nížinách vzácný druh žijící na velmi vlhkých místech na okrajích toků s břehy porostlými mechem a na štěrkových náplavech. Krom výskytu v kaňonu Labe je z Labských pískovců dokladován také z okolí Krásné Lípy (cf. Blažej et al. 2023). Jeden z nejvýznamnějších druhů Kaňonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Dissoleucas niveirostris</i> (Fabricius, 1798) – Anthribidae		RV	Polyfág na různých listnatých dřevinách, v přirozených lesích není vzácný. Výskyt uváděn také z bývalé školky u Bynovce (cf. Strejček et al. 2020, Škoda & Blažej 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Dorcatoma chrysomelina</i> Sturm, 1837 – Ptinidae		ČS: VU	Druh s vývojem v mrtvém dřevě listnáčů s tvrdým dřevem, rozrušeným dřevokaznými houbami, a také v kožovkovitých (Hymenochaetaceae) a chorošovitých (Polyporaceae) houbách (Zahradník 2013). V Labských pískovcích i v severních Čechách je poměrně hojný (Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Dorcatoma minor</i> Zahradník, 1993 – Ptinidae		ČS: NT	Řídce se vyskytující druh s vývojem v plodnicích chorošovitých hub (Polyporaceae). V Labských pískovcích jsou známy ověřené nálezy např. z okolí Jílového a z bučin na Vosím vrchu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Doydirhynchus austriacus</i> (Olivier, 1807) – Nemonychidae		RV	Lesní druh žijící monofágně na borovici <i>Pinus sylvestris</i> , kde se larva vyvíjí v samčím květenství. Ze severních Čech jsou známy jednotlivé nálezy (cf. Strejček et al. 2020, Blažej et al. 2023).
<i>Dromaeolus barnabita</i> (A. Villa et G. B. Villa, 1838) – Eucnemidae		ČS: VU	Vzácný a lokální druh především zachovalých lesních porostů nížin a pahorkatin. Z Labských pískovců je publikován z Vosího vrchu, dokladován je též z okolí Jílového (Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Episernus granulatus</i> Weise, 1887 – Ptinidae		ČS: VU	Vzácný druh s vývojem na jehličnanech (Zahradník 2013). V severních Čechách je spolehlivě potvrzen z Jílového, těsně za hranicí Labských pískovců (cf. Blažej et al. 2023). Jeden z nejvýznamnějších druhů Kaňonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Epuraea ocularis</i> Fairmaire, 1849 – Nitidulidae		RV	První nálezy tohoto invazního a v současnosti již kosmopolitně rozšířeného lesknáčka v ČR pochází z roku 2008 ze Hřenska a Kopce u Brtníků (Vávra & Průdek 2016), v Labských pískovcích je znám dále z okolí Jetřichovic (Blažej 2018). Jedná se o humikolního saprofága nalézaného v kompostech a v hniající vegetaci (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Erotides cosnardi</i>		ČS: EN	Vzácný druh s řídkým výskytem. Vyvíjí se v

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
(Chevrolat in Guérin – Méneville, 1831) – Lycidae			hnijícím dřevě ležícím na zemi nebo zahrabaném v zemi, kde se živí mikroorganismy, imaga jsou nacházena většinou na vegetaci a květech (Geisthardt 1979, Blažej et al. 2023).
Eucnemis capucina Ahrens, 1812 – Eucnemidae		ČS: EN	Nevzácný druh žijící na starších listnatých stromech, kde se vyvíjí v odumřelém dřevě a v dutinách (Hůrka 2005). Z Labských pískovců je dokladován např. z Holého vrchu u Jílového a Olšového potoka u Rájce (Blažej et al. 2023).
Euconnus maeklinii (Mannerheim, 1844) – Staphylinidae		RV	Myrmekofilní druh žijící u mravenců rodu Formica Linnaeus, 1758 (Šíma & Kejval 2013). V Labských pískovcích jsou známy nálezy z okolí Jílového, Mezné u Hřenska, Srbské Kamenice a Vysoké Lípy (cf. Jeden z nejvýznamnějších druhů Kaňonu Labe (Blažej et al. 2023). Bionomicky specializovaný významný druh.
Euconnus pragensis Machulka, 1923 – Staphylinidae		RV	Myrmekofilní druh žijící u mravenců rodu Lasius. Žije v okolí mravenčích kolonií u pat tlejících stromových torz a ve starých pařezech. V severních Čechách pravidelně nacházený druh listnatých lesů, od lužních porostů v nivách po bučiny ve svazích a na vrcholech kopců (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023). Jako fakultativní myrmekofil je považovaný za bionomicky specializovaný, regionálně významný druh.
Euglenes oculatus (Paykull, 1798) – Aderidae		RV	Zástupci této čeledi se vyvíjejí v tlejícím dřevě (Hůrka 2005). V severních Čechách znám např. z lužních porostů v nivě Labe nebo na Děčínsku (cf. Blažej et al. 2023).
Euplectus brunneus (Grimmer, 1841) – Staphylinidae		RV	Vzácnější xylodetrikolní a kortikolní druh přirozených listnatých a smíšených lesů. V severních Čechách ojediněle sbíraný druh. Z Labských pískovců uváděn z Vosího vrchu a Zadních Jetřichovic (Brůha et al. 2022), dokladován z okolí Huntířova, Kamenické stráně a Srbské Kamenice (Blažej et al. 2019, Blažej et al. 2023).
Euplectus decipiens Raffray, 1910 – Staphylinidae		ČS: DD, R	Vzácný, jednotlivě nalézáný druh bučin (cf. Šíma & Kejval 2013). Vogel (2013) jej popisuje jako xylodetrikola, kortikola a některé jednotlivé nálezy uvádí od mravenců rodu Formica, z hub a mechem porostlého kmene. Výskyt v severních Čechách shrnují Blažej et al. (2023).
Euplectus infirmus Raffray, 1910 – Staphylinidae		ČS: EN, R	Vzácnější druh zachovalých listnatých lesů (Šíma & Kejval 2013), v severních Čechách známý v suťových lesích na Litoměřicku a v refugii lužních porostů nivy Labe, z Labských pískovců dosud znám pouze z kaňonu Labe (cf. Blažej et al. 2023).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Euplectus kirbii</i> Denny, 1825 – Staphylinidae		RV	Xylodetrikolní druh, jehož nominální poddruh zasahuje ze střední a jižní Evropy do Turecka a na západní Sibiř (Löbl & Löbl 2015). V Čechách dosud jediný ověřený výskyt v kaňonu Labe, kde patří mezi nejvýznamnější druhy (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Euplectus punctatus</i> Mulsant et Rey, 1861 – Staphylinidae		RV	Kortikolní druh listnatých lesů. Z Labských pískovců existuje jeden nález z aleje starých dubů u Ludvíkovic (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Eurosomides minor</i> (P. Rossi, 1792) – Histeridae		RV	Druh žijící pod kůrou odumřelých listnatých stromů, v původních lesích není vzácný. Ze severních Čech je známo pouze několik nálezů ze starých bučin z okolí Jetřichovic (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Euryporus picipes</i> (Paykull, 1800) – Staphylinidae		RV	Vzácný po celém území. Smetana (1958) jeho výskyt vztahuje k podmáčeným a vlhkým lesům, hlavně jehličnatým, v podhorských a horských oblastech, kde žije jako typický muscicol (cf. Assing & Schülke 2011), zvláště v rokytech <i>Hypnum</i> spp., často podél vodních toků. Z Labských pískovců je znám z nivy Chřibské Kamenice a Křinice (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Eutheia linearis</i> Mulsant et Rey, 1861 – Staphylinidae		ČS: NT	Velmi vzácný a jednotlivě nalézáný druh. Zástupci tohoto rodu bývají nacházeni na zahnívajících rostlinných zbytcích, v rozpadající se dřevní hmotě, v kůře a při koloniích mravenců rodů <i>Lasius</i> a <i>Formica</i> . Z Labských pískovců je druh publikován z bučin na Vosím vrchu a ze suťových lesů v okolí Jílového, dále dokladován z okraje spáleniště v Hlubokém dole (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Glaphyra umbellatarum</i> (Schreber, 1759) – Cerambycidae		RV	V teplejších oblastech hojnější druh s dvouletým vývojem larev pod kůrou a ve větvičkách odumřelých keřů, např. svídk, brslenů a slivoní (Sláma 1998). V Labských pískovcích zaznamenán početněji po roce 2009 (cf. Kadlec et al. 2011).
<i>Gnorimus nobilis</i> (Linnaeus, 1758) – Scarabaeidae	ZCHD: SO	ČS: VU	Druh se vyvíjí v trouchu dutin různých listnatých stromů, především buku, v zachovalých porostech nižších podhorských poloh. Z Labských pískovců je znám např. z bučin na Vosím vrchu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Hallomenus axillaris</i> (Illiger, 1807) – Tetratomidae		ČS: EN	Vzácný druh žijící v zachovalých porostech. Imaga se vyskytují na listnatých i jehličnatých dřevinách porostlých houbami. V severních Čechách velmi vzácný, známý především z lužních porostů v nivě Labe a ve starých polomech na hraně Hlubokého dolu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Hylis cariniceps</i> (Reitter, 1902) – Eucnemidae		ČS: CR	Donedávna známý pouze lokálně od nížin do hor v přírodně zachovalých, věkově strukturovaných lesích s dostatkem odumřelé dřevní hmoty. Vývoj larev probíhá ve dřevě především listnatých stromů, ale také jehličnanů. V současnosti existuje ze severních Čech celá řada nálezů (cf. Brůha et al. 2022).
<i>Hylis foveicollis</i> (C. G. Thomson, 1874) – Eucnemidae		ČS: EN	Druh přírodně zachovalých lesních porostů pahorkatin. Vývoj larev probíhá především v listnatých stromech, nejčastěji v ležících větvích nebo kmenech, při zachování vhodné vlhkosti i ve stojících kmenech, často lísky nebo olše. V současnosti v severních Čechách známý z celé řady lokalit (cf. Brůha et al. 2022).
<i>Hylis olexai</i> (Palm, 1955) – Eucnemidae		ČS: EN	Druh dosud považovaný za vzácný. Výskyt je soustředěný na zachovalé porosty od lužních lesů nížin až po horské bukové jedlové lesy. Vývoj probíhá nejčastěji v ležícím dřevě slabších i silnějších větví nebo kmenů, ale také v tlejících větvích nad zemí nebo ve stojících kmenech vhodné vlhkosti. V současnosti je v severních Čechách známý z řady lokalit zahrnující i druhotné biotopy (cf. Brůha & Blažej 2018, Brůha et al. 2022).
<i>Hylobius pinastri</i> (Gyllenhal, 1813) – Curculionidae		RV	Druh se vyvíjí v borovici. V ČR je rozšířen převážně v severních sudetských pohořích. Z Labských pískovců je uváděn z údolí s teplotní inverzí, kde se vyvíjí především na smrku (Škoda et al. 2021).
<i>Hypoganus inunctus</i> (Lacordaire, 1835) – Elateridae		ČS: NT	Druh osidluje přírodně zachovalé lesní porosty nížin a pahorkatin až do nadmořské výšky 1000 m. Vyvíjí se ve vrchních vrstvách tlejících kmenů většiny našich listnatých stromů, stojících i padlých, v jejich pahýlech či pařezech. Z Labských pískovců je uváděn z Hlubokého dolu a Vosího vrchu, znám je také z Holého vrchu (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Chrysobothris igniventris</i> Reitter, 1895 – Buprestidae		ČS: EN	Živnou dřevinou je hlavně borovice, případně smrk a další jehličnany. Žije především ve skalních borech v pískovcových oblastech a údolích větších řek, i v komplexech starších, ideálně extenzivně obhospodařovaných porostů. Vývoj probíhá v terminálech osluněných větví v korunách (cf. Petrželka et al. 2022, Blažej et al. 2023). Z Labských pískovců uváděn také z bývalé lesní školky u Bynovce (Blažej 2018).
<i>Ipidia binotata</i> Reitter, 1875 – Nitidulidae		ČS: NT, R	Vzácnější, bioindikačně významný druh s přesahem výskytu z přirozených lesů také do hospodářských kultur. Žije v tlejícím dřevě a pod kůrou v severních Čechách především jehličnatých stromů, kde se živí larvami kůrovců. Po nedávné gradaci lýkožrouta Ips

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			typographus je sledována jeho expanze, jelikož v severních Čechách byl dosud vzácný (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
Ischnomera sanguinicollis (Fabricius, 1787) – Oedemeridae		ČS: VU	Vzácnější druh s vazbou na zachovalé listnaté lesy středních poloh a nížin. Larva žije v trouchnivém dřevě. Imága jsou florikolní (Kaszab 1969a). Z Labských pískovců dosud znám pouze z kaňonu Labe (Blažej et al. 2023).
Ischnopterapion modestum (Germar, 1817) – Brentidae		ČS: NT, R	Monofágní druh, jehož larva se vyvíjí v luscích štírovníku Lotus pedunculatus na mokřadních stanovištích. V Labských pískovcích je na otevřených mokřadech pravidelně nacházený (cf. Strejček et al. 2020).
Kyklioacalles navieresi Boheman, 1837 – Curculionidae		R	Západoevropský druh okrajově zasahující do střední Evropy (Stüben 2015). Žije v listnatých lesích, kde je nacházen především na větvích dubů, jasanů a kaštanovníků (Benedikt et al. 2022). Biondikačně významný druh (cf. A. camelus). V Labských pískovcích je dokladován krom kaňonu Labe také z exponovaného okraje dubohabřiny u Jílového. V rámci kaňonu Labe velmi významný druh (cf. Blažej et al. 2023).
Lacon lepidopterus (Panzer, 1800) – Elateridae	ZCHD: O	ČS: CR, R	Velmi vzácný, reliktní druh, recentně známý jen z několika jednotlivých nálezů. Osidluje přednostně pahýly a ležící kmeny jedlí, vzácněji pak buků, dubů a smrků. Eckelt et al. (2017) druh řadí mezi pralesní relikty 1. řádu, tzn. mezi druhy omezené na zbytky přirozených lesů. Stanovištní nároky druhu a recentní nálezy v Labských pískovcích popisují Brůha et al. (2022). Vývoj larev potvrzují v ležících osluněných kmenech smrků s červeným rozpadem dřeva, pro rojení pak atraktivitu vyšších exponovaných smrkových pahýlů. Jeden z nejvýznamnějších druhů kaňonu Labe, kde shrnují výskyt Blažej et al. (2023).
Leiosoma deflexum (Panzer, 1795) – Curculionidae		RV	Vyskytuje se od údolí po subalpínské pásmo na pryskyřníku Ranunculus repens, sasance Anemone nemorosa a blatouchu Caltha palustris. Z Labských pískovců je uváděn z řady nálezů (cf. Strejček et al. 2020).
Leistus rufomarginatus (Duftschmid, 1812) – Carabidae		R	Druh suchých až polovlhkých stanovišť s úplným až částečným zastíněním, obývající listnaté lesy a lesní strže v nížinách až podhůří. Nedávno byl ohlášený poprvé z Čech (Vonička et al. 2005). V severních Čechách v současnosti expanduje a bývá nacházený i na nepůvodních stanovištích (cf. Vonička et al. 2019, Blažej et al. 2023).
Liodopria serricornis		ČS: VU	Druh je nacházen vzácně v pahorkatině až

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
(Gyllenhal, 1813) – Leiodidae	–		horách na mechem porostlých, tlejících pařezech s houbami. Vždy se jedná o zachovalejší porosty s větším množstvím tlející dřevní hmoty (Schülke 2008). V Labských pískovcích byl zaznamenán u Doubice v podmáčené smrčtině zasažené gradací lýkožrouta <i>Ips typographus</i> (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Lomechusa emarginata</i> (Paykull, 1789) – Staphylinidae	–	ČS: NT	Rozšířený myrmekofilní druh okrajů lesů i ruderalů, který žije u mravenců především z rodů <i>Formica</i> a <i>Lasius</i> . Z Labských pískovců je publikovaný např. z nedaleké lokality bývalé lesní školky u Bynovce a z bučin na Vosím vrchu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023). Jako fakultativní myrmekofil je považován za bionomicky specializovaný, významný druh.
<i>Lordithon striatus</i> (Olivier, 1795) - Staphylinidae		ČS: EN	Vzácný mycetofilní druh žijící v lesích, lesních okrajích i starších parcích. Nejčastěji nalézán v plodnicích hub. Při vhodných podmínkách může být lokálně hojnější (Čtvrtečka & Čtvrtečka 2023).
<i>Lycoperdina bovistae</i> (Fabricius, 1792) – Endomychidae	–	ČS: VU	Mykofágní druh vázaný vývojem na různé pýchavky, např. <i>Lycoperdon</i> spp., <i>Clavatia</i> spp. či <i>Scleroderma</i> spp., rostoucích zejména v přírodě blízkých lesích nižších a středních poloh (Vogt 1967b). Nález v kaňonu Labe uvádějí Blažej et al. (2023).
<i>Lymexylon navale</i> (Linnaeus, 1758) - Lymexylonidae		ČS: VU	V našich podmínkách je monofágně vázaný na porosty dubů (<i>Quercus</i> sp.) a ačkoli je v lesnické literatuře prezentován jako škůdce v dubových lesích, s jejich úbytkem v posledních desetiletích patří v současnosti již mezi vzácné obyvatele zachovalých zbytků lesních porostů (Čtvrtečka & Čtvrtečka 2023).
<i>Magdalis barbicornis</i> (Latreille, 1804) – Curculionidae	–	RV	Vzácnější teplomilný druh vyvíjející se na stromových růžovitých (Rosaceae), např. na jeřábech <i>Sorbus</i> spp. Publikován je z nedaleké lokality bývalé lesní školky u Bynovce (cf. Strejček et al. 2020, Škoda & Blažej 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Melanotus crassicolis</i> (Erichson, 1841) – Elateridae	–	ČS: VU	Pontomediterránní druh lesostepního pásma, vzácnější na xerothermních biotopech nížin a pahorkatin (Laibner 2000). Z Labských pískovců je znám např. z Pastýřské stěny v Děčíně (Blažej et al. 2023).
<i>Micrelus ericae</i> (Gyllenhal, 1813) – Curculionidae		RV	Monofág na vřesu <i>Calluna vulgaris</i> . V Labských pískovcích je druh pravidelně nacházen na nedaleké lokalitě bývalé lesní školky u Bynovce (cf. Strejček et al. 2020, Škoda & Blažej 2021, Blažej et al. 2023).
<i>Microrhagus lepidus</i> Rosenhauer, 1847 –	–	ČS: EN	Považovaný dosud za velmi vzácný druh zachovalých lesních porostů nížin a pahorkatin

druh	kategorie podle vyhlášky 395/1992 Sb. č.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Eucnemidae			s dostatečným množstvím a kontinuitou tlejícího dřeva. Larvy se vyvíjejí v různých typech mrtvého dřeva. V současnosti je v severních Čechách známý z celé řady lokalit (cf. Brůha et al. 2022).
Minota obesa (Waltl, 1839) – Chrysomelidae		R	Stenotopní druh pohraničních hor, oligofág na ploníkách Polytrichum spp. V Labských pískovcích se jedná o rozšířený druh (cf. Strejček et al. 2020).
Mniophila muscorum (C. L. Koch, 1803) – Chrysomelidae		R	Místy nevzácný stenotopní druh hlavně v chladnějších a vlhčích lesích horských nebo inverzních poloh. Larva minuje v listech hlavně náprstníků Digitalis spp. a jitrocelů Plantago spp., případně i na různých druzích mechů. V Labských pískovcích je druh známý také ze Zadních Jetřichovic (cf. Strejček et al. 2020).
Mononychus punctumalbum (Herbst, 1784) – Curculionidae		R	Mokřadní druh žijící oligofágně na kosatcích Iris spp., kde se larvy vyvíjejí v plodech. V Labských pískovcích znám ještě ze dvou nálezů u Jílového a v Zadních Jetřichovicích (cf. Strejček et al. 2020). Preference k otevřeným mokřadům předpokládá výskyt hlavně v nivě Labe.
Mycetochara maura (Fabricius, 1792) – Tenebrionidae		ČS: NT	Nepříliš hojný druh vázaný na zachovalejší biotopy, kde žije v dutinách, pod kůrou a v tlejícím dřevě různých listnatých stromů. V severních Čechách je druh dlouhodobě hojný a široce rozšířený (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
Mycetophagus ater (Reitter, 1879) – Mycetophagidae		ČS: EN	Vzácný podkorní a mycetofágní druh (Vogt 1967c). V severních Čechách je známo více nálezů pouze z Benešovského středohoří ze svažitých bučin u Malé Veleně (cf. Blažej et al. 2023). Jeden z nejvýznamnějších druhů Kaňonu Labe (Blažej et al. 2023).
Mycetophagus decempunctatus Fabricius, 1801 – Mycetophagidae		ČS: EN	Obecně velmi vzácný, mycetofilní druh, který Eckelt et al. (2017) řadí mezi pralesní relikty 2. řádu. Z Labských pískovců známý z bučin na Vosím vrchu a z okolí Jílového (cf. Brůha et al. 2022).
Mycetophagus fulvicollis Fabricius, 1792 – Mycetophagidae		ČS: VU	Vzácnější druh žijící v houbami napadené tlející dřevní hmotě listnatých dřevin. V severních Čechách rozšířený druh známý z Labských pískovců, z Českého středohoří i Lužických hor a Šluknovska (cf. Brůha et al. 2022).
Mycetophagus piceus (Fabricius, 1787) – Mycetophagidae		ČS: NT	Vyskytuje se jen lokálně, saproxylický a fungikolní druh, převážně na stromových houbách listnatých stromů (Čtvrtečka & Čtvrtečka 2023).
Necydalis major Linnaeus,		ČS: VU	Vzácný a mizející druh. Zhruba tříletý vývoj probíhá v odumřelém dřevě listnatých dřevin,

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
1758 – Cerambycidae			vč. dutin a často v korunových partiích (Sláma 1998). V Labských pískovcích pouze s ojedinělým výskytem (Benda & Vysoký 2000, Blažej et al. 2023).
Neomida haemorrhoidalis (Fabricius, 1787) – Tenebrionidae		ČS: NT	Široce rozšířený druh s vývojem v choroších. V severních Čechách se vyskytuje lokálně, ale v místech výskytu bývá hojný (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
Ocypus macrocephalus (Gravenhorst, 1802) – Staphylinidae		ČS: NT	Typicky horský lesní druh, sestupující i do nižších podhorských poloh (Smetana 1958). Ve větších lesních komplexech, zvláště v bučinách široce rozšířený i v severních Čechách (cf. Blažej et al. 2023).
Ocypus tenebricosus (Gravenhorst, 1846) – Staphylinidae		RV	Druh žije v lesních, podhorských až horských oblastech (Smetana 1958). V severních Čechách místy vzácnější, hojnější např. na Děčínsku, naopak na Šluknovsku chybí (Blažej et al. 2023).
Ochthebius bicolon Germar, 1824		R	Reliktní druh z čeledi Hydraenidae byl dlouhodobě v Čechách považován za vymizelý druh a znovunalezen v ústí Suché Kamenice (Boukal et al. 2007).
Omalius rugatus Mulsant et Rey, 1880 – Staphylinidae		ČS: NT, R	Druh s dosud málo známou bionomií. Podobně jako další druhy rodu se vyskytuje převážně v hnilých rostlinných látkách, v houbách, pod spadlým listím apod. (Blažej et al. 2023).
Onyxacalles pyrenaeus (Boheman in Schönherr, 1844) – Curculionidae		R	Variabilní druh žijící v pohořích od Karpat po západní Evropu, ve střední Evropě znám např. ze saských pohoří, kde žije v listnatých i jehličnatých lesích. Bioindikačně významný druh (cf. A. camelus). V Labských pískovcích rozšířený druh (cf. Strejček et al. 2020).
Oomorphus concolor (Sturm, 1807) – Chrysomelidae		ČS: VU, R	Nehojný lesní druh žijící monofágně na bršlici Aegopodium podagraria. V Labských pískovcích je druh známý také z Dolského mlýna (cf. Strejček et al. 2020).
Orchestes jota (Fabricius, 1787) – Curculionidae		RV	Velmi lokální druh, chybějící i v celých regionech. Žije polyfágně na břízách, olších a vrbách (cf. Strejček et al. 2020). V Labských pískovcích je uváděn také z nedaleké lokality bývalé lesní školky u Bynovce (Škoda & Blažej 2022, Blažej et al. 2023).
Ostoma ferruginea (Linnaeus, 1758) – Trogossitidae		ČS: NT	V horských a podhorských oblastech celé ČR. Dospělci pod kůrou odumírajících jehličnanů, larvy v měkkém a trouchnivém dřevě prorostlém houbami (Čtvrtečka & Čtvrtečka 2023).
Otiorhynchus equestris (Richter, 1820) – Curculionidae		RV	Horský druh východních Alp a Karpat, v ČR jen v sudetských pohořích a v Beskydech, kde je na západním okraji areálu. Uváděn je na sleziníkách Asplenium spp., devětsilech

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Petasites spp. a smrku. V Labských pískovcích je rozšířeným druhem typickým pro inverzních údolí (cf. Strejček et al. 2020, Škoda et al. 2021).
Otiorhynchus lepidopterus (Fabricius, 1794) – Curculionidae		RV	Boreomontánní druh subalpinských pásem, hojný ve smrčinách. Jako živné rostliny jsou uváděny devětsily Petasites spp. a smrk. V Labských pískovcích je druhem typickým pro inverzních údolí (cf. Strejček et al. 2020, Škoda et al. 2021).
Oxyporus maxillosus Fabricius, 1793 – Staphylinidae		RV	Vzácnější horský druh žijící v zachovalých lesích v muchomůrkovitých (Amanitaceae) a hřibovitých (Boletaceae) houbách (Assing & Schülke 2011). V Labských pískovcích uváděný z Vosího vrchu, (Brůha et al. 2022), dokladovaný také ze Zadních Jetřichovic a soutěsek u Hřenska (Blažej et al. 2023).
Oxystoma dimidiatum (Desbrochers des Loges, 1897) – Brentidae		ČS: DD	Xerothermní druh, oligofág s vazbou na vikve Vicia villosa, V. cracca, případně V. tenuifolia (Strejček 2001, 2003). Ze severních Čech znám pouze z Kaňonu Labe (cf. Blažej et al. 2023). V rámci ZCHÚ velmi významný druh.
Oxystoma pomonae (Fabricius, 1798) – Brentidae		ČS: VU	Teplomilný luční druh, oligofág na vikvích Vicia spp. a hrachorech Lathyrus spp., kde se larvy vyvíjejí v luscích. Dospělci se vyskytují na stejných rostlinách jako larvy, ale zejména na jaře také na různých jehličnanech a listnácích (cf. Strejček et al. 2020, Blažej et al. 2023).
Pachyta quadrimaculata (Linnaeus, 1758) – Cerambycidae		RV	Hojnější v horách, v pahorkatinách vzácný a lokální druh souvislejších jehličnatých lesů. Tři roky trvající vývoj larev je uváděn v kořenech borovic, zřejmě také smrků a případně bříz (cf. Sláma 1998, Benda & Vysoký 2000). Z kaňonu Labe znám jediný údaj z roku 1988, v Labských pískovcích jednotlivě nacházený druh především v okolí Hřenska, dále v okolí Doubice, Jetřichovic a Krásné Lípy-Vlčí Hory (Benda & Vysoký 2000, Kadlec et al. 2011, Blažej et al. 2023).
Pediacus depressus (Herbst, 1797) – Cucujidae		ČS: VU	Výskyt je soustředěný pod kůru listnatých a vzácně i jehličnatých dřevin. Předpokládán je vztah k čerstvě poškozenému dřevu s lokálně odlupující se kůrou. V Labských pískovcích i ve zbylých severních Čechách je v listnatých lesích přítomný pravidelně až hojně v nárazových pastech (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
Phaenops formaneki Jakobson, 1913 – Buprestidae		ČS: VU	Druh žije v nižších a středních polohách s kontinuálními porosty borovice. Přirozeně žije ve skalních borech na strmých, jižně exponovaných svazích říčních údolí a na vřesovištích, druhotně v korunových partiích hospodářských porostů, avšak v dosahu

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			stanovišť přirozených. V Labských pískovcích znám pouze z nálezů z kaňonu Labe (cf. Petrželka et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Pissodes piniphilus</i> (Herbst, 1797) – Curculionidae		RV	Monofágní druh s vývojem na borovici (Strejček 2001). Z Labských pískovců dosud neuváděný druh, nicméně je dokladován z Ostrova u Tisé (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Platydacus fulvipes</i> (Scopoli, 1763) – Staphylinidae		ČS: NT	V minulosti vzácný, nyní rozšířený a hojný hygroliní až mezofilní druh. V severních Čechách je známý z mnoha lokalit i typů biotopů, častý je ve světlých lesích (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Platydacus latebricola</i> (Gravenhorst, 1806) – Staphylinidae		ČS: VU	V minulosti velmi vzácný, nyní rozšířený a dosti hojný druh žijící zejména na písčitých půdách nelesních biotopů, včetně ruderálů. Z Labských pískovců je znám z okolí Jetřichovic a z Vosího vrchu (cf. Brůha et al. 2022).
<i>Platyrhinus resinosus</i> (Scopoli, 1763) – Anthribidae		ČS: NT, R	Druh přirozených listnatých lesů nížin až hor. Vývoj probíhá na houbami napadeném dřevě listnáčů, zejména na ležících kmenech a pařezech buků. V Labských pískovcích je pravidelně nacházen především v bučinách (cf. Strejček et al. 2020, Blažej et al. 2023).
<i>Plectophloeus nitidus</i> (Fairmaire, 1858) – Staphylinidae		RV	Kortikolní a xylodetrikolní druh, nacházený vzácněji a jednotlivě v prosevech dutin a ve starších doubravách. V severních Čechách je znám z řady nálezů z Děčínska, Českolipska i Šluknovska (Blažej et al. 2019; Blažej et al. 2023). Nálezy se soustředí do zachovalejších listnatých lesů (mnohdy s přítomností dubů) a jejich refugií.
<i>Plectophloeus nubigena</i> (Reitter, 1877) – Staphylinidae		ČS: NT	Vzácný druh starších a přírodně bohatých lesů, kde žije v trouchnivém dřevu a při patách stromů, často ve společnosti mravenců <i>L. brunneus</i> (Šíma & Kejval 2013). Z Labských pískovců dokladován z okraje starého listnatého lesa na vrchu Mlýny a inverzního údolí Kachního potoka (Blažej et al. 2023). V kaňonu Labe patří mezi velmi významné druhy.
<i>Plegaderus dissectus</i> Erichson, 1839 – Histeridae		ČS: VU	Saproxylický druh teplejších oblastí, kde se vyskytuje v přirozených listnatých lesích. V severních Čechách je hojný (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Plinthus tischeri</i> Germar, 1824 – Curculionidae		RV	Sudetokarpatský horský druh s vývojem na šťovíkách <i>Rumex</i> spp. či rdesnu <i>Bistorta officinalis</i> . V Labských pískovcích nacházen výhradně v chladných biotopech inverzních poloh či severních, často suťových svazích kopců, a to na kapradí <i>Dryopteris filix-mas</i> (cf. Strejček et al. 2020, Škoda et al. 2021).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Pogonocherus hispidulus</i> (Piller et Mitterpacher, 1783) – Cerambycidae		RV	Druh nižších a středních poloh. Využívá se pod kůrou oslabených a čerstvě odumřelých větví především krušiny, olší, břízy, jívy, lísky, případně dalších listnatých dřevin (Sláma 1998). Z Labských pískovců je dosud znám pouze z kaňonu Labe (Kadlec et al. 2011, cf. Blažej et al. 2023).
<i>Pogonocherus ovatus</i> (Goeze, 1777) – Cerambycidae		ČS: NT	Vzácný druh soustředěný na lesní porosty se zbytky jedlí. Krátký vývoj probíhá v koncových větvičkách (Sláma 1998). Recentní výskyt na severu Čech je znám již pouze u Žandova (Chvalkovský et al. 2019). Vzhledem k vazbě na vzácně se vyskytující jedli se jedná o jeden z nejvýznamnějších druhů kaňonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Prionocyphon serricornis</i> (P. W. J. Müller, 1821) – Scirtidae		ČS: VU	Vzácnější druh zachovalých listnatých lesů, jehož aquatické larvy se vyvíjejí v dendrotelmách. V severních Čechách ve vhodných typech lesů pravidelně nacházený druh (cf. Blažej et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Prionychus ater</i> (Fabricius, 1775) – Tenebrionidae		ČS: NT	Vzácnější druh s primární vazbou na dutiny listnatých stromů. Výskyt je v severních Čechách soustředěný hlavně do zachovalých bučin (cf. Blažej et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Prionychus melanarius</i> (Germar, 1813) – Tenebrionidae		ČS: VU	Vzácný druh s vazbou na dutiny listnatých stromů. Eckelt et al. (2017) jej řadí mezi pralesní relikty 2. řádu. V Labských pískovcích je výskyt soustředěný hlavně do zachovalých bučin, např. Holý vrch u Jílového nebo z Vosího vrchu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Prostomis mandibularis</i> (Fabricius, 1801) – Prostomidae		ČS: EN, R	Stenotopní reliktní kontinuálních biotopů, primárně lesních porostů s nepřetržitou a dostatečnou přítomností tlející dřevní hmoty. Eckelt et al. (2017) jej řadí mezi pralesní relikty 2. řádu. Vývojem je vázán na dřevo listnatých i jehličnatých stromů, především tlející vlhkým červeným typem. Recentní výskyt v severních Čechách shrnují Blažej et al. (2021). V rámci kaňonu Labe jsou uváděny velmi silné populace ze Stoličné hory. Jeden z nejvýznamnějších druhů kaňonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Protapion filirostre</i> (Kirby, 1808) – Brentidae		RV	Nížinný druh xerotermů a ruderalů, kde žije jako oligofág na tolicích <i>Medicago</i> spp. V Labských pískovcích znám pouze z nálezu z kaňonu Labe (cf. Strejček et al. 2020, Blažej et al. 2023).
<i>Pseudocistela cerambycoides</i> (Linnaeus, 1758) – Tenebrionidae		ČS: VU	Larvy tohoto druhu se vyvíjejí v dutinách listnatých stromů na mycelích dřevokazných hub, preferují duby. V severních Čechách rozšířený a pravidelně nacházený druh, v Labských pískovcích např. v bučinách na

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Vosím vrchu a suťových lesích u Jílového (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Ptinus schlerethi</i> Reitter, 1884 - Ptinidae		ČS: EN	Vzácný druh žijící na starých listnatých stromech a obývajících původní stanoviště (Čtvrtečka & Čtvrtečka 2023).
<i>Pycnomerus terebrans</i> (Olivier, 1790) – Zopheridae		ČS: EN, R	Vzácný druh (Hůrka 2005), reliktní původních listnatých lesů žijící v červeně tlejícím dřevě, často v blízkosti kolonií mravenců <i>L. brunneus</i> (Vogt 1967a). Eckelt et al. (2017) jej řadí mezi pralesní relikty 2. řádu. Z Labských pískovců znám dosud pouze z kaňonu Labe, kde patří mezi nejvýznamnější druhy (Blažej et al. 2023).
<i>Pyrrhidium sanguineum</i> (Linnaeus, 1758) – Cerambycidae		RV	V oblastech Quercet téměř všude hojný druh, jehož vývoj probíhá dva roky pod kůrou větví i kmenů čerstvě odumřelých nebo pokácených stromů, především dubů (Sláma 1998). Z Labských pískovců dosud publikován pouze jednotlivě z Děčína (Benda & Vysoký 2000), znám je také z bučin u Libouchce (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Quedius dilatatus</i> (Fabricius, 1787) – Staphylinidae		ČS: NT, R	Původně lesní druh vázaný na sršní hnízda, kde se jeho larvy živí larvami dvoukřídlých. Hojnější výskyt, zvláště v zachovalejších listnatých lesích, je v současnosti sledovaný v severních Čechách díky využití vnaďených nárazových pastí (cf. Blažej et al. 2022, Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Quedius invreae</i> Gridelli, 1924 – Staphylinidae		RV	Nidikolní (floeofilní) druh žijící v podzemních hnízdech vos a drobných savců, případně ve starých stromových houbách (Smetana 1958). Ze severních Čech je znám z Labských pískovců z Jetřichovicka a Jílového (Blažej et al. 2023).
<i>Quedius maurus</i> (C. R. Sahlberg, 1830) – Staphylinidae		ČS: NT	Hojný, převážně arborikolní druh, žijící v dutinách, pod kůrou, v mechu na kmenech a ve stromových houbách. Nejčastěji je nalézán přezimující pod šupinkami kůry při patách živých stromů. Ještě v polovině minulého století byl považován za velmi vzácný druh. Z Labských pískovců je známý např. z bučin na Vosím vrchu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Quedius microps</i> Gravenhorst, 1847 – Staphylinidae		ČS: EN	Nehojný druh, žijící hlavně v trouchu starých dutých stromů obsazených mravenci, ptáky či drobnými savci. Z Labských pískovců je dokladován z údolí Vlčího potoka u Brtníků a Libouchce (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Quedius truncicola</i> Fairmaire et Laboulbène, 1856 – Staphylinidae		ČS: CR, R	Velmi vzácný stenotopní lesní druh žijící téměř výhradně ve stromových dutinách, zvláště s hnízdy ptáků, sršní, případně mravenců rodu <i>Lasius</i> . Eckelt et al. (2017) druh řadí mezi pralesní relikty 2. řádu. V Labských pískovcích

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			je známý z bučin v okolí Sněžníku a Vosího vrchu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023). Jeden z nejvýznamnějších druhů kařonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Rhizophagus cribratus</i> (Gyllenhal, 1827) – Monotomidae		ČS: VU	Druh žijící především na listnatých, vzácně i na jehličnatých dřevinách, nejčastěji pod kůrou, v tlejícím dřevě nebo v chodbách kůrovců, také na vytékající míze či v dřevních houbách. V severních Čechách bývá nacházený sice jednotlivě, ale na většině vhodných lokalit (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Rhizophagus grandis</i> (Gyllenhal, 1827) – Monotomidae		ČS: NT	Velmi vzácný druh. O významu tohoto druhu, jako přirozeného predátora lýkohuba <i>Dendroctonus micans</i> (Kugelann, 1794), pojednává Lukášová & Holuša (2011). V Labských pískovcích byl zaznamenán druh také během monitoringu podmáčených smrčín po gradaci lýkožrouta <i>Ips typographus</i> a to u Mezní Louky (cf. Blažej et al. 2023). Jeden z nejvýznamnějších druhů Kařonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Rhyncolus elongatus</i> (Gyllenhal, 1827) – Curculionidae		ČS: NT	Nehojný druh žijící v zetlelém dřevě borovic a jedlí. V Labských pískovcích jsou uváděny nálezy v okolí Jetřichovic, Růžové a Všemil (cf. Strejček et al. 2020, Blažej et al. 2023).
<i>Rugilus mixtus</i> (Lohse, 1956) – Staphylinidae		R	Lokální a vzácný druh především horských smíšených a listnatých lesů, kde bývá nacházený v tlejících zbytcích příkrmu pro zvěř a jiných hnilobných hmotách, včetně jehličnatého klestu. Do nedávné doby v severních Čechách prakticky neznámý (cf. Blažej et al. 2022, Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Ruteria hypocrita</i> (Boheman in Schönherr, 1837) – Curculionidae		R	Saproxylický brachypterní druh žijící na silnějším dřevě i tenkých větvičkách s přítomností tvrdohub. Bioindikačně významný druh (cf. <i>A. camelus</i>). V Labských pískovcích, především v bučinách rozšířený druh (cf. Strejček et al. 2020, Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Scydmaenus perrisi</i> (Reitter, 1879) – Staphylinidae		RV	Rozšířený myrmekofil žijící u mravenců rodu <i>Lasius</i> a <i>Formica</i> , především však <i>L. brunneus</i> , v zachovalejších starých listnatých a smíšených lesích, ale také v parcích a alejích (Franz & Besuchet 1971, Šíma & Kejval 2013, Šíma & Štourač 2019). Ze severních Čech existuje řada nálezů na Děčínsku, Liberecku i Českolipsku, publikován je ze Šluknovska (cf. Blažej et al. 2022, Blažej et al. 2023). Bionomicky specializovaný významný druh.
<i>Scydmaenus rufus</i> (P. W. J. Müller et Kunze, 1822) – Staphylinidae		RV	Rozšířený myrmekofil žijící u mravenců rodu <i>Lasius</i> a <i>Formica</i> , především však <i>L. brunneus</i> (Franz & Besuchet 1971, Šíma & Kejval 2013),

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			na přítomnost mravenců však nemusí mít bezpodmínečnou vazbu (Šíma & Štourač 2019). V Labských pískovcích i ve zbylých severních Čechách rozšířený a hojný druh (Blažej et al. 2023). Bionomicky specializovaný významný druh.
<i>Scydmorephes helvolus</i> (Schaum, 1844) – Staphylinidae		RV	Vzácný a jednotlivě nalézáný druh sbíraný u pat starých stromů (Šíma & Štourač 2019), fyto- až xylo-detritokolní druh. V Labských pískovcích je znám z mokřadních luk u Srbské Kamenice a z podmáčených smrčín rozpadajících se vlivem gradace kůrovce <i>Ips typographus</i> . V severních Čechách je znám z lužních lesů na březích Labe, kde není vzácný (Blažej et al. 2023).
<i>Scydmorephes minutus</i> (Chaudoir, 1845) – Staphylinidae		RV	Vzácnější druh žijící pod kůrou a v tlejícím dřevě u mravenců rodů <i>Formica</i> a <i>Lasius</i> (Franz & Besuchet 1971, Šíma & Štourač 2019). Ze severních Čech je známý jednotlivě ze zachovalých bučin, doubrav, ale také smrčín, z Labských pískovců např. z okolí Brtníků, Jílového a Tisé (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Scydmorephes sparshalli</i> (Denny, 1825) – Staphylinidae		ČS: CR	Vzácný druh listnatých lesů, známý např. ze středních Čech (Januš et al. 2018). Z Labských pískovců dokladovaný ze staré doubravy ve Vysoké Lípě i z inverzního údolí Kachního potoka, ze severu Čech pochází více nálezů z přirozených listnatých porostů od lužních lesů po bučiny a suťové lesy v Českém středohoří (Blažej et al. 2023).
<i>Sepedophilus bipunctatus</i> (Gravenhorst, 1802) – Staphylinidae		ČS: VU, R	Mycetofilní a xylo-detritokolní lesní druh, hojný v celých severních Čechách (cf. Blažej et al. 2022, Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Sericus subaeneus</i> (W. Redtenbacher, 1842) – Elateridae		ČS: CR, R	Velmi vzácný horský druh zachovalých lesů, jehož imaga aktivují v teplých slunečných dnech na travinách při okrajích jehličnatých lesů a na nízkých větvích. Druh s prakticky neznámou bionomií. V Labských pískovcích je tento reliktní druh soustředěný především do inverzních údolí (cf. Brůha et al. 2022). Jeden z nejvýznamnějších druhů kařonu Labe (Blažej et al. 2023).
<i>Serropalpus barbatus</i> (Schaller, 1783) – Melandryidae		ČS: NT	Druh se vyvíjí ve stojících odumírajících jehličnanech, např. v jedlích a smrčích. V severních Čechách je rozšířený, ale pouze jednotlivě nacházený (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Silvanoprus fagi</i> (Guérin – Ménévill, 1844) – Silvanidae		ČS: NT	Vzácný druh vázaný na smrkové porosty, kde žije pod kůrou či v tlejících větvíčkách, ale i v hrabance tvořené smrkovým jehličím. V Labských pískovcích je po nedávné gradaci lýkožrouta <i>Ips typographus</i> sledována jeho

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			expanze (Blažej et al. 2023).
<i>Stenocorus meridianus</i> (Linnaeus, 1758) – Cerambycidae		RV	V oblastech původních Quercet lokálně hojnější druh. Vývoj probíhá dva až tři roky v kořenových částech především dubů, dále jilmů, jasanu či buku (Sláma 1998). Krom nálezů z roku 2022 v kaňonu Labe byly z Labských pískovců uváděny pouze dva starší nálezy z okolí Děčína (Benda & Vysoký 2000), hojnější je v sousedním Českém středohoří (cf. Vysoký & Šutera 2021).
<i>Stenus nitidiusculus</i> Stephens, 1833 – Staphylinidae		ČS: NT, R	Vzácný stenotopní hygrofil zachovalých mokřadů, nejčastěji chladných rašelinišť, pramenišť i břehů vod, lokálně může být hojnější. Publikován je z Děčínska, dále z Krušných a Jizerských hor (cf. Blažej et al. 2019, Blažej et al. 2023).
<i>Stictoleptura scutellata</i> (Fabricius, 1781) – Cerambycidae		ČS: NT	Žije v listnatých, převážně bukových lesích, hlavně v bucích a habrech. Nerovnoměrně rozšířený druh, místy řídký až vzácný (Čtvrtečka & Čtvrtečka 2023).
<i>Synchita undata</i> Guérin – Méneville, 1844 – Zopheridae		ČS: EN	Široce rozšířený druh žijící na suchých větvích a pod odumřelou kůrou listnatých stromů (Vogt 1967a, Hůrka 2005). V severních Čechách je široce rozšířený (Blažej et al. 2023).
<i>Synchita variegata</i> Hellwig, 1792 – Zopheridae		ČS: EN	Vzácnější druh zachovalých listnatých lesů, vyvíjející se zejména na bukovém dřevě pokrytém černou houbovou krustou. V severních Čechách je široce rozšířený, v Labských pískovcích např. v bučinách na Vosím vrchu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Tachinus elongatus</i> Gyllenhal, 1810 – Staphylinidae		ČS: VU	Vzácnější horský druh, z Labských pískovců dokladován z inverzních roklí Brtnického a Kachního potoka (Blažej et al. 2023).
<i>Tetropium fuscum</i> (Fabricius, 1787) – Cerambycidae		RV	Druh vyšších poloh. Jedno- až dvouletý vývoj probíhá téměř výhradně na odumírajících smrcích (Sláma 1998). V Labských pískovcích vzácný druh (Benda & Vysoký 2000), na severu Čech je souvislejší rozšíření v pohraničních horách (cf. Vysoký & Šutera 2021), v nižších nadmořských výškách je spíš výjimečný (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Thanasimus femoralis</i> (Zetterstedt, 1828) – Cleridae		RV	Vzácnější druh borových lesů. Larvy loví vývojová stadia dřevních brouků, především kůrovců (Kolibáč et al. 2005). Z Labských pískovců dosud neuváděný, jistě přehlížený druh (cf. Blažej et al. 2023).
<i>Timarcha metallica</i> (Laicharting, 1781) – Chrysomelidae		ČS: EN, R	Horský, lesní terrikol bez známé živné rostliny. V Labských pískovcích rozšířený druh (cf. Strejček et al. 2020).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Trachodes hispidus</i> (Linnaeus, 1758) – Curculionidae		RV	Lokálně hojný lesní saproxyl přirozených listnatých lesů. Z Labských pískovců je publikován z řady lokalit (cf. Strejček et al. 2020, Škoda et al. 2021, Brůha et al. 2022).
<i>Uloma rufa</i> (Piller et Mitterpacher, 1783) – Tenebrionidae		ČS: EN	Vzácnější druh s vazbou na pařezy či padlé kmeny jehličnatých stromů. V Labských pískovcích ojediněle nacházený, pouze lokálně hojný druh uváděný např. z Hlubokého dolu či Vosího vrchu (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Wanachia triguttata</i> (Gyllenhal, 1810) – Melandryidae		ČS: NT	Celkově vzácný druh, žijící pod shnilou kůrou různých jehličnanů, zejména na borovicích (Kaszab 1969b). V severních Čechách znám dosud pouze z kaňonu Labe, kde se jedná o jeden z nejvýznamnějších druhů (Blažej et al. 2023).
<i>Xylita laevigata</i> (Hellenius, 1786) – Melandryidae		ČS: EN	Obecně vzácnější druh jehličnatých lesů, kde se vyvíjí v tlejícím dřevě prostoupeném myceliemi dřevokazných hub. V pohraniční části severních Čech je pravidelně nacházený (cf. Brůha et al. 2022, Blažej et al. 2023).
<i>Zyras haworthi</i> (Stephens, 1832) – Staphylinidae		ČS: VU, R	Vzácnější, zřejmě místy přehlížený druh, vyskytující se jednotlivě na přírodně zachovalých stanovištích, jako jsou světlé lesy, nivy vodních toků apod., často také na sekundárních (pozměněných) biotopech. Vazba na mravence je pravděpodobně méně vyhraněná než u jiných druhů rodu (Boháč & Matějček 2003, Blažej et al. 2023). V Labských pískovcích znám jednotlivě, např. z listnatých lesů u České Kamenice (Blažej et al. 2023).
Motýli (Lepidoptera)			
<i>Abrostola asclepiadis</i> (Denis et Schiffermüller, 1775)		RV	Lokální a vzácný kovolessklec s vazbou na okraje světlých lesů typu teplomilných doubrav, případně teplých reliktních borů s podrostem toľity <i>Vincetoxicum hirundinaria</i> (cf. Vávra 2008).
<i>Agnoae flavifrontella</i> (Den. & Schiff., 1775) – Lypusidae		RV	Nehojná západopalearktická tmavěnka, jejíž housenky žijí na opadu. Z Děčínska jsou dosud známé historické údaje z Děčínské vrchoviny a okolí Děčína (Sterneck & Zimmermann 1933), velmi vzácné recentní údaje ze Sněžníku (Kula 2007), Děčínské části Českého středohoří (Černý et al. 2018), z vřesoviště u Bynovce (Černý & Blažej 2019a), zachycen byl v rámci monitoringu smrčín zasažených gradací kůrovce u Vlčí hory (cf. Blažej & Věbrová 2021) (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Anarta myrtili</i> (Linnaeus,		RV	Nehojná atlantomediterránní můra, jejíž

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
1761) – Noctuidae			housenky žijí na vřesu <i>Calluna vulgaris</i> , příležitostně na brusince <i>Vaccinium vitis-idaea</i> . V průběhu roku vytváří jednu či dvě generace v závislosti na teplotě stanoviště (cf. Vávra 2008, Černý & Blažej 2019a, Kadlec et al. 2022).
<i>Ancylis myrtillana</i> (Treitschke, 1830)		RV	Spíše v horách rozšířený druh obaleče vázaného na různé druhy brusnice, mezi jejichž sepředenými listy žije housenka od června do dubna. Imága létají v květnu a červnu, v horách později (cf. Vávra 2008, Kadlec et al. 2022).
<i>Apotomis sauciana</i> (Frölich, 1828)		RV	Poměrně lokální druh obaleče žijící na jaře mezi sepředenými listy a výhony borůvky. Hojnější je v horských polohách, v oblasti Labských pískovců je však dosti rozšířen (cf. Vávra 2008, Kadlec et al. 2022).
<i>Argyresthia semitestacella</i> (Curtis, 1833)		RV	Druh s vyhraněnými stanovištními nároky a úzkou vazbou na buk. Bionomie druhu není dostatečně známa, housenka žije pravděpodobně v pupenech, možná též v kůře. Imága lze lokálně zastihnout v červenci a srpnu, poletují kolem okrajových větví korun. Druh se na lokalitě byl v ZCHÚ jednotlivě v bučinách při patě skalního města zhruba v polovině svahu mezi dolní hranou skalního města a silnicí Hřensko-Děčín (cf. Vávra 2008).
<i>Arichanna melanaria</i> (Linnaeus, 1758)		RV	Lokální boreální tyrfofilní druh píďalky žijící na listech rojovníku bahenního (<i>Ledum palustre</i>) a vložně (<i>Vaccinium uliginosum</i>). Lze předpokládat, že druh se vyskytuje rozptýleně v celé oblasti Labských pískovců vždy s vazbou na fragmenty rojovníkových borů. Nejblíže studované lokalitě se vyskytuje v Dokeské pánvi, kde jsou jeho populace obzvláště silné. Zaznamenán byl v PR Babylon, na zkoumané lokalitě je dosti hojný (cf. Vávra 2008).
<i>Batia internella</i> Jäckh, 1972 – Oecophoridae		RV	Nehojná palearktická krásněnka zachycená v rámci monitoringu smrčin zasažených gradací kůrovce u Doubice (cf. Blažej & Věbrová 2021, Kadlec et al. 2022).
<i>Batia lunaris</i> (Haworth, 1828) – Oecophoridae		RV	Housenky žijí pod kůrou odumřelých listnatých strom a keřů. V Čechách uváděna od roku 2017 (Liška et al. 2018). V Labských pískovcích znám dosud pouze z kaňonu Labe (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Bena bicolorana</i> (Fuessly, 1775)		RV	Lokální druh můrky vázané na doubravy. Housenka žije na dubu (<i>Quercus</i>) a buku (<i>Fagus</i>), kuklí se na větvi v charakteristickém blanitém zápředku. Vyskytuje se na mnohých místech Labských pískovců (cf. Vávra 2008, Kadlec et al. 2022).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Brachmia blandella</i> (Fabricius, 1798)		RV	Drobný poměrně lokální druh vázaný na suchá stepní i vlhčí rašelinná stanoviště, na nich se soustřeďuje na drobné sušší vyvýšeniny např. na vrcholcích mravenčích kup. Housenka žije na různých druzích vikvovitých bylin (cf. Vávra 2008).
<i>Bryotropha affinis</i> (Haworth, 1828) – Gelechiidae		RV	Na Děčínsku nehojná makadlovka písčitých stanovišť. Housenky tohoto rodu žijí na mechách (Musci). Historické údaje jsou známy z okolí Děčína (Sterneck & Zimmermann 1933), recentní pocházejí vzácně ze Šluknovské pahorkatiny, Děčínské vrchoviny i Českého středohoří (např. Kula 2007, Černý et al. 2018, Kadlec et al. 2022).
<i>Bryotropha galbanella</i> (Zeller, 1839) – Gelechiidae		RV	Nehojná boreomontánní makadlovka, jejíž housenky žijí na mechách (Musci). Jedná se o typický druh podmáčených smrčín. Z Děčínska jsou známy historické údaje ze Šluknovska a okolí Děčína (Sterneck & Zimmermann 1933) a recentní z Děčínské vrchoviny (např. Vávra 2010) (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Bucculatrix cidarella</i> (Zeller, 1839)		RV	Housenka žije na listech olše lepkavé v bažinných a ptačincových olšinách. Zpočátku minuje list, kde vytváří drobnou černavou chodbičku, kterou posléze opouští a skeletuje formou drobných skvrnek rozestých po spodní straně listové čepele. Druh je vázán na kvalitní olšiny bočních labských přítoků a na porosty olší tvrdého luhu nad labskou nivou (cf. Vávra 2008).
<i>Caloptilia fidella</i>		RV	Druh žije na chmelu ovíjivém, jenž tvoří podrost ptačincových a bažinných olšin. Housenka nejprve minuje ze spodní strany listu v úhlu žilek, později svinuje úkrojek listu do typické kapsičky, v níž skeletuje spodní chlorofylový parenchym. Kapsičku několikrát mění a poté se kuklí v blanitém oválném kokonu. Jedno imágo bylo chyceno v horních partiích skalního města na světlo, pravděpodobně šlo o jedince z labské říční nivy (cf. Vávra 2008).
<i>Caryocolum juncitella</i> (Douglas, 1851) – Gelechiidae		RV	Nehojný palearktický druh zejména montánních poloh. Housenky žijí hlavně na ptačincích <i>Stellaria</i> spp. Na Děčínsku jsou známy historické údaje z okolí Děčína (Sterneck & Zimmermann 1933) a recentní z Děčínské vrchoviny (Vávra 2010). V severních Čechách uváděn také z vrchu Košťálov (Záruba 1992) a z Českolipska (Šumpich & Skyva 2010) (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Celypha cespitana</i> (Hübner, 1817) – Tortricidae		RV	Vzácný polyfágní obaleč, jehož housenky žijí ve spodní části stonku různých bylin. Na Děčínsku jsou známy historické údaje ze Šluknovska (Sterneck & Zimmermann 1933) a recentní z Děčínské vrchoviny (Kula 2007,

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Vávra 2010). V severních Čechách uváděn také z Litoměřicka (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Coleophora alnifoliae</i> Barasch, 1934		RV	Druh je typický pro porosty olšin, kde žije na listech olše lepkavé i šedé. Housenka vytváří na spodní straně listů charakteristické kruhové požerky rezavě zbarvené s otvůrkem uprostřed, jímž housenka proniká z vaku do miny. Vak je zhotoven z vymínovaných částí listu, má rezavě hnědou barvu. Na podzim je housenka dorostlá, přezimuje většinou v místě větvení a rozličných nerovností na kmenu olše. Druh byl objeven ve světlejších partiích pramenné části Studeného potoka poblíž Bynovce. Je dokladem vysoké kvality pramenných částí bočních přítoků Labe i mimo hranici navrhované NPR (cf. Vávra 2008).
<i>Coleophora betulella</i> Heinemann, 1876		RV	Žije na listech bříz na různých přirozených stanovištích. Housenka si vytváří černý tzv. pistolový vak, který má v zadní třetině zduřeniny (tzv. pallium) vytvořené utuhlými slinami housenky. Dospělá housenka se kuklí většinou na svrchní straně listu na hlavním žeburu. Jednotlivě se tento druh vyskytuje všude v březových porostech v celém úseku západně exponovaných svahů mezi Hřenskem a Děčínem (cf. Vávra 2008).
<i>Coleophora glitzella</i> Hofmann, 1869		RV	Boreo-alpínský druh, který je vázán především na reliktní bory, žije monofágně na brusince. Vystupuje do značných nadmořských výšek, na Šumavě byl zjištěn na vrcholu Churáňova - 1118 m n.m. Housenka vytváří zpočátku černavou minu v listu brusinky, později si z listu vykrajuje plochý listový vak, který několikrát mění. Dospělá je již na podzim, kuklí se však až na jaře. Na lokalitě se vyskytuje v rámci brusinkových borů v horních partiích skalního města poměrně hojně (cf. Vávra 2008).
<i>Coleophora juncicolella</i> Stainton, 1851 – <i>Coleophoridae</i>		RV	Poměrně vzácný evropský pouzdrovníček, jehož housenky žijí monofágně na vřesu <i>Calluna vulgaris</i> , kde si na listech vytváří housenka vak tvarem připomínající uschlou vřesovou větvičku. Je vázán na souvislejší vřesové porosty včetně těch vytvořených v atypicky nízkých nadmořských výškách. V Labských pískovcích je druh obecně rozšířený na prosluněných vřesovištích na skalních výchozech i na vřesovištích, které představují náhradní společenstvo po lesních porostech. Během průzkumů ZCHÚ byl druh zachytáván jednotlivě, ale vzhledem k dostatku živné rostliny by zde neměl být vzácný (cf. Vávra 2008, Kadlec et al. 2022).
<i>Coleophora limosipennella</i> (Duponchel, 1843)		RV	Tento pouzdrovníček žije na listech jilmů, většinou v olšinách. Vývoj housenky je dvouletý. Housenka vytváří na listech ploché

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			miny, většinou situované mezi podélnými bočními žebry. Vak je tmavohnědý, až 15 mm dlouhý. Po dokončení žíru housenka opouští list a připevňuje vak na větvích v prasklinách kůry nebo v místě větvení. Na lokalitě jde o druh relativně hojný, s vazbou na porosty olšin s jilmem v bočních údolích a podél toku Labe (cf. Vávra 2008).
<i>Coleophora pratella</i> Zeller, 1871 – Coleophoridae		RV	Poměrně vzácný pouzdrovníček, jehož housenky žijí na opletkách <i>Fallopia</i> spp. a hadím kořenu <i>Bistorta major</i> . Z Děčínska byl dosud znám pouze recentní nález v Českém středohoří (Černý et al. 2018), odkud jsou také další údaje ze severních Čech (Černý & Vysoký 2001, Žemlička 2013). Vzhledem k živným rostlinám a jedinému zachycenému jedinci v bučině, bude v předmětném ZCHÚ druh vzácný v přechodových zónách nebo zalétnutý (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Coleophora vacciniella</i> Herrich-Schäffer, 1861 – Coleophoridae		RV	Druh s evropským rozšířením obývajícím lesní biotopy, paseky a sušší okraje rašelinišť ve středních a vyšších nadmořských výškách, zjištěn byl v Čechách i ve výšce 1200 m n.m. v Krkonoších. Žije na vložyni, borůvce a brusince, ale také na bříze zakrslé (cf. Vávra 2008). Částečně preferuje i rašelinné biotopy, čímž je mírně tyrfofilní. Více nálezů pochází z bývalé lesní školky v Bynovci (Černý & Blažej 2019a), opakovaně zachytáván ve smrčínách po gradaci kůrovce (cf. Blažej & Věbrová 2021). V ZCHÚ se vyskytuje nehojně v horních partiích skalního města (cf. Vávra 2008, Černý & Blažej 2019a, Kadlec et al. 2022).
<i>Coleophora versurella</i> Zeller, 1849 – Coleophoridae		RV	Nehojný transpalearktický druh, jehož housenky žijí na lebedách <i>Atriplex</i> spp. a merlíkách <i>Chenopodium</i> spp. Na Děčínsku je známý z Děčínské vrchoviny (Kula 2007) a Českého středohoří (Černý et al. 2018). Odtud jsou i další známé nálezy v severních Čechách (např. Černý & Vysoký 2001, Žemlička 2011, Kadlec et al. 2022).
<i>Coleophora virgaureae</i> Stainton, 1875		RV	Velmi lokální, avšak v místech výskytu velmi hojný druh žijící na podzim na semenech zlatobýlu obecného (<i>Solidago virgaurea</i>). Tmavě hnědý trubkovitý vak je ukryt mezi chmýrem nažek. Housenka se kuklí v zemi těsně před líhnutím na jaře. Imága létají až v červenci a srpnu, stadium housenky je tedy bezmála 10 měsíců. Druh se vyskytuje v dolní části svahu pod skalním městem podél silnice Hřensko-Děčín na lesních světlinách s výskytem živné rostliny (cf. Vávra 2008).
<i>Cryphia erepricula</i> (Treitschke, 1825)		RV	Lokální a vzácný druh můrky žijící na stepních biotopech, kde žije na lišejnících rodů <i>Parmelia</i> a <i>Lecanora</i> rostoucích na skalách. Na lokalitě

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			je hojný, početně přilétal na světlo poblíž skalního útvaru Mnich (cf. Vávra 2008).
<i>Dahlica charlottae</i> (Meier, 1957)		RV	Tento druh byl objeven společně s druhem předchozím na téže lokalitě a i na hodnocené lokalitě se vyskytuje společně. V porovnání s <i>D. lichenella</i> se jeví jako hojnější. Vak je rezavě hnědý, nalézán byl obdobně na skalních stěnách většinou s jižní expozicí. Druh evidentně vyhledává nejvýše položené partie skalního města. Pro Českou republiku byl publikován rovněž teprve v roce 2001 z Velké Bukové na Dokesku (Petrů in Liška et al. 2001). Nalézán ve stadiu housenek dosti hojně rozptýleně v celém úseku mezi Děčínem a Hřenskem v horních i dolních partiích zalesněného svahu, v horních partiích je početnější (cf. Vávra 2008).
<i>Dahlica lichenella</i> (Linnaeus, 1761)		RV	Typický druh skalních biotopů žijící na pískovcových skalách. Housenky žijí zřejmě spíše při patách skal a na zemi, a na skály, kmeny stromů a další předměty vylézají teprve na jaře, kdy se chystají k líhnutí. Vak je oble trojhranný, tupě zakončený, pokrytý zrnky řas. Druh je v podmínkách střední Evropy parthenogenetický - vyskytuje se pouze ve formě bezkřídlé samičky. Pro Českou republiku byl publikován teprve v roce 2001 z Velké Bukové na Dokesku (Petrů in Liška et al. 2001). Na lokalitě se rozptýleně vyskytuje v celém v komplexu skalního města mezi Děčínem a Hřenskem. Vaky s housenkami byly nalézány v časném jaře a předjaří (cf. Vávra 2008).
<i>Diplodoma laichartingella</i> (Goeze, 1783) – Psychidae		RV	Nehojný západopalearktický vakonoš. Na Děčínsku jsou známé historické nálezy z Děčína (Sterneck & Zimmermann 1933) a recentní z Labských pískovců (např. Vávra 2010) a Českého středohoří (Černý et al. 2018). Druh byl opakovaně zachycen ve smrčinách po gradaci kůrovce (cf. Blažej & Věbrová 2021). Ze severních Čech je známý také z Lovosicka (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Ectoedemia decentella</i> (Herrich-Schäffer, 1855)		RV	Druh podhorských a horských oblastí žijící v první generaci v pupenech, v druhé generaci v nažkách javoru klenu. Na lokalitě nachází optimální podmínky pro svou existenci v suťovém lese na západně exponovaných svazích nad silnicí Hřensko-Děčín (cf. Vávra 2008).
<i>Elachista dispunctella</i> (Duponchel, 1843)		RV	Poměrně lokální druh stepních výslunných biotopů bez zastínění vyšší vegetací. Housenka žije pravděpodobně v listech kostřav, na zkoumané lokalitě nejspíše kostřavy žlábkovité (<i>Festuca rupicola</i>). Druh má dvě generace, imága létají od pozdního

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			dubna do pozdního června a od července do časného září. Na zkoumané lokalitě se vyskytuje poměrně vzácně s ohledem na plošnou omezenost vhodných stepních biotopů s účastí živné rostliny (cf. Vávra 2008).
<i>Epinotia pygmaeana</i> (Hübner, 1799)		RV	Lokální, nikoli však vzácný druh jehličnatých lesů. Jeho housenka zpočátku minuje, později spřádá jehlice smrku a jedle. V Čechách je druh omezený na vyšší polohy s přirozenými porosty smrku a jedle, se sadebním materiálem je schopen šířit se i do nižších poloh a tam může při přemnožení i škodit. Na lokalitě se vyskytuje velmi vzácně ve smrkových porostech, zvláště mladých výsadbách do 15 let věku (cf. Vávra 2008).
<i>Eudonia murana</i> (Curtis, 1827)		RV	Pro oblast Labských pískovců typický druh, jehož housenky se vyvíjejí na meších rostoucích na skalách. Jde o lokální boreomontánní druh, na zkoumané lokalitě a mnohých dalších místech skalních měst Děčína je však velmi hojný, převládající výrazně nad ostatními příbuznými druhy (cf. Vávra 2008).
<i>Eupithecia europaea</i> Lempke, 1969		RV	Píďalka se zajímavým způsobem života, žije totiž v hálkách vytvářených na větvičkách smrku mšicemi <i>Sacchiphantes viridis</i> a <i>Cnaphalodes laricis</i> . Výskytem je tedy tento druh původně druhem vyšších poloh s přirozeným výskytem smrku. Na lokalitě je tento druh hojně zastoupen, šířit se může i spolu se sadebním materiálem. Porosty smrku napadené hostitelskými mšicemi jsou na lokalitě hojné (cf. Vávra 2008).
<i>Eupithecia nanata</i> (Hübner, 1813)		RV	Rozšířený druh píďalky se striktní vazbou na vřesoviště. Housenka žije na květech a listech vřesu (<i>Calluna vulgaris</i>). Nachází stanovištní optimum na extrémních biotopech skalních vřesovišť na temenech skalního města. Druh je uváděn také z PR Babylon, na zkoumané lokalitě je velmi hojný, zřejmě v souvislosti s optimálními podmínkami pro rozvoj vřesovišť na extrémních skalních biotopech bez konkurence stromového patra (cf. Vávra 2008).
<i>Eupithecia pulchellata</i> Stephens, 1831		RV	Tento druh píďalky byl publikován jako nový pro Čechy teprve v roce 1999 (Krampl & Marek 1999) z Jizerských a Lužických hor. Taxonomické postavení tohoto druhu bylo předmětem dlouhých vědeckých bádání. Současný názor je ten, že jde o samostatný druh velmi obtížně odlišitelný od příbuzného alopatrického druhu <i>E. pyreneata</i> . Jde o dva druhy vzájemně izolované areálem rozšíření živné rostliny (Fajčík & Slamka 1996). Zatímco <i>E. pulchellata</i> je vázána na <i>Digitalis purpurea</i> , <i>E. pyreneata</i> žije na <i>D. grandiflora</i> a <i>D. lutea</i> .

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			<i>Digitalis purpurea</i> se v posledních desítkách let invazně šíří v lesních světlinách severních Čech. Spolu s ním se šíří i <i>E. pulchellata</i> . Dnes je známa nejen z oblasti Labských pískovců, ale též ze severních pohraničních pohoří. V Německu je rozšířena od Hannoveru k podhůří Alp, směrem východním až do Saska (cf. Vávra 2008).
<i>Euzophera fuliginosella</i> (Heinemann, 1865)		RV	Lokální a vzácný druh listnatých podmáčených lesů, především březových, žijící od srpna do května v západku mezi listy břízy. Imága létají od května do září. Několik jedinců chyceno na světlo poblíž skalního útvaru Mnich (cf. Vávra 2008).
<i>Heliozela sericiella</i> (Haworth, 1828) – <i>Heliozellidae</i>		RV	Nehojný evropský bronzovníček, jehož housenky žijí na dubech <i>Quercus</i> spp. Z Děčínska jsou známé starší údaje z Českého středohoří (Černý et al. 2018) a recentní z Děčínské vrchoviny (Vávra 2010). V severních Čechách je známá z Oseku u Duchcova (Černý & Vysoký 2004) (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Charissa glaucinaria</i> (Hübner, 1799)		RV	Po revizi (Krampl 1993) problematických druhů rodu <i>Charissa</i> (<i>Ch. pullata</i> , <i>glaucinaria</i> , <i>intermedia</i>) je zřejmé, že jediné české dokladované nálezy druhu <i>Ch. glaucinaria</i> jsou z počátku století ze Štěchovic u Prahy. Z oblasti Českého Švýcarska uvádí nově tento druh Bembenek (Bembenek 1989), a to z Kyjovského údolí (údolí Křinice) a vrchu Ostroh. Dle Bembenka je druh v celé oblasti Labských pískovců široce rozšířen, což dokládá poměrně početnými nálezy z období let 1967 - 1981. Ve Vysoké Lípě byly chyceny 3 exempláře pocházející ze srpna 1984 a 1989. Jde o horský druh vázaný na skalnaté biotopy, v nižších polohách má dvě generace. S odvoláním na údaje Krampla 1993 jde zřejmě o místní geografickou formu, jejíž postavení zasluhuje detailnější studium. V PR Babylon se druh vyskytuje poměrně vzácně, zatímco na studované lokalitě jde o druh dosti hojný s výskytem imág od konce července do konce srpna. Jde o typický druh výslunných skalních biotopů asociace <i>Cladonio-Callunetum</i> (cf. Vávra 2008).
<i>Idaea contiguaria</i> (Hübner, 1799)		RV	Velmi lokální a vzácný druh píďalky vázaný na skalnaté stepi skalního města s porosty vřesu a lišejníků. Pro region Labských pískovců je to nový druh, nález představuje velmi cenný údaj pro doplnění znalostí o geografickém rozšíření druhu. Obývá zřejmě tytéž biotopy jako stejně vzácný druh <i>Charissa glaucinaria</i> . Pozorování ze studované lokality naznačují, že druh preferuje uzavřené chladnější skalní rozsedliny s porosty řas (cf. Vávra 2008).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Incurvaria oehlmanniella</i> (Hübner, 1796) – Incurvariidae		RV	Druh jehličnatých lesů vyšších poloh, kde housenka žije nejdříve v minách na listech borůvky, později na zemi ve vaku ze dvou úkrojků listů živné rostliny a skeletuje přízemní listy. Imága létají v červnu až říjnu v blízkosti porostů borůvky. V Labských pískovcích je známý např. z vřesovišť u Bynovce a Doubice (Černý & Blažej 2019a). V ZCHÚ, v porostech brusinkových borů jde o hojný druh, zasahující i do navazujících biotopů (Vávra 2008, Kadlec et al. 2022).
<i>Lampronia capitella</i> (Hübner, 1817) – Prodoxiidae		RV	Vzácný evropský skvrnovník, jehož housenky žijí na rybízích <i>Ribes</i> spp. Jedná se o první údaje z Děčínska a faunisticky významný nález (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Lobesia abscisana</i> (Doubleday, 1859)		RV	Lokální, na místech výskytu však poměrně početně se vyskytující druh žijící na výhonech pcháče a bodláku na otevřených výhřevných stepních stanovištích. V regionu byl tento druh zastížen na mnohých místech výhřevných skalních biotopů, rovněž skalní stepi hodnocené lokality hostí tento druh nepříliš často v České republice uváděný (cf. Vávra 2008).
<i>Lycophotia porphyrea</i> (Denis et Schiffermüller, 1775)		RV	Evropský druh můry vázaný na borové písčité biotopy a okrajové partie rašelinišť, kde žije na vřesu. Je lokální, avšak na místech výskytu hojný. V zájmové oblasti vázán na suché reliktní bory a brusinkové doubravy asociace <i>Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum</i> (cf. Vávra 2008).
<i>Macrochilo cribrumalis</i> (Hübner, 1793)		RV	Lokální druh podmáčených a rašelinných stanovišť žijící na různých druzích ostřic, sítin a bik. Upřednostňuje zachovalé nenarušené biotopy. Na zkoumané lokalitě žije v horních partiích údolí Studeného potoka poblíž Bynovce. Tím indikuje kvalitu a původnost zdejších lučních pramenních porostů a upozorňuje současně na nutnost ochrany i infiltračních partií drobných vodotečí - labských přítoků rozčleňujících příčně zkoumanou lokalitu (cf. Vávra 2008).
<i>Micropterix osthelderi</i> Heath, 1975 – Micropterigidae		RV	Poměrně vzácný chrostíkovník, jehož housenky se živí pylem. První údaje z Čech pocházejí z Vysoké Lípy v Děčínské vrchovině (Novák et al. 1997), další údaje pocházejí ze středních Čech (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Mompha sturnipennella</i> (Treitschke, 1833) – Momphidae		RV	Holartický vrbovníček, jehož housenky žijí na vrbovce <i>Epilobium angustifolium</i> . Z Děčínska je dosud znám z minima údajů. Historické pocházejí z Mikulášovic (Treitschke 1833) a Děčína (Sterneck & Zimmermann 1933) a vzácné recentní z Rumburku (Černý & Říha 2007), Děčínské vrchoviny (např. Kula 2007) a

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Českého středohoří (Černý et al. 2018). V severních Čechách je uváděn také z okolí Ústí nad Labem (Černý & Vysoký 2001) a z Českolipska (Vávra et al. 1996) (cf. Kadlec et al. 2022).
Mompha subbistrigella (Haworth, 1828) – Momphidae		RV	Nehojný západopalearktický druh, jehož housenky žijí na různých vrbovkách Epilobium spp. Z Děčína jsou známy pouze recentní údaje; nepublikovaný ze Šlukovska (S. Rejl, neubl.) a z Českého středohoří (Černý et al. 2018). Z Českého středohoří pocházejí také další údaje (Šumpich et al. 2013) (cf. Kadlec et al. 2022).
Myelopsis tetricella (Denis et Schiffermüller, 1775)		RV	Lokální druh zavíječe, který osidluje křovinaté stepní biotopy a vřesoviště. Literární údaj, že housenka žije na vrbě ušaté, se zdá být nevěrohodný. Nalétával poměrně hojně na světlo na vřesovišti poblíž skalního útvaru Mnich (cf. Vávra 2008).
Nebula salicata (Denis et Schiffermüller, 1775)		RV	Druh vyšších poloh, kde obývá skalnatá stanoviště a lesní okraje. Housenka žije na rozličných družích svízele. V regionu Labských pískovců je druh pravidelně zjišťován ve tmavých vlhkých údolích s porosty smrku. Tak i na zkoumané lokalitě, kde byl zjištěn ve vrchních partiích údolí Studeného potoka. Jde ve všech případech spíše o studenější mikrolokalitu. Zřejmě zde hraje roli jev inverze, která umožňuje druhu sestupovat do nižších poloh, relativně však jde o polohy chladnější, zatímco v polohách horských vyhledává místa relativně teplejší (cf. Vávra 2008).
Nemapogon gliroiella (Heyden, 1865) – Tineidae		RV	Vzácný mol, jehož housenky žijí v trouchu. V nedávné době poprvé uváděn ze středních Čech (Vávra 2008). Faunisticky významný nález. Jelikož byl druh zachycen na skalní hraně v jediném exempláři, nelze jeho zdejší výskyt odhadnout (cf. Kadlec et al. 2022).
Noctua interposita (Hübner, 1789)		RV	Lokální a pouze z jižních částí střední Evropy známý druh vázaný na stepní biotopy v otevřené krajině i v lesních světlínách a na lesních okrajích. Housenka žije od srpna do května na různých bylinách, imága létají od června do září. Jediné imágo bylo uloveno na světlo v září poblíž skalního útvaru Mnich (cf. Vávra 2008).
Ocnerostoma friesei Svensson, 1966 – Yponomeutidae		RV	Nehojná drobná eurosibijská předivka, jejíž housenky minují jehlice borovic Pinus spp. Na Děčínsku jsou známy pouze recentní údaje ze Sněžníku v Děčínské vrchovině (Kula 2007). V severních Čechách je známá z Českého středohoří (Žemlička 2011) a Českolipska (Vávra et al. 1996) (cf. Kadlec et al. 2022).

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>Oegoconia uralskella</i> Popescu-Gorj & Capuse, 1965 – Autostichidae		RV	Nehojná západopalearktická skvrněnka s dosud nevyjasněnou bionomií, jejíž housenky žijí patrně na opadu nebo detritu. Na Děčínsku je uváděna z Děčínské vrchoviny (např. Vávra 2010). V severních Čechách je známá také z okolí Litoměřic (např. Žemlička 2013) na z Českolipska (Vávra et al. 1996) (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Olethreutes bipunctanus</i> (Fabricius, 1794)		RV	Typický druh brusinkových borů a vřesovišť žijící mezi sepředenými listy borůvky a brusinky, spíše však ve výše položených lokalitách. Na zkoumané lokalitě se vyskytuje hojně v podrostu zapojeného borového lesa s bohatými populacemi živné rostliny, na svazích mírně ukloněných k severu či severozápadu (cf. Vávra 2008).
<i>Papestra biren</i> (Goeze, 1781)		RV	Boreomontánní druh lokálně se vyskytující v borových a smrkových lesích s porosty borůvky a na rašeliništích žijící od června do září na borůvce a vrbě. Imága létají od května do července. Na lokalitě se vyskytuje poměrně hojně na více místech (cf. Vávra 2008).
<i>Parornix carpinella</i> (Frey, 1861)		RV	Housenka žije nejprve v listové mině, později pod přehnutým okrajem listu habru na stanovištích kvalitních dubohabřin, které se v regionu vyskytují jen fragmentárně. Preferuje juvenilní jedince habru a jedince udržované v zakrslých formách okusem zvěří. Zjištěn byl na východním okraji lokality v ochranném pásmu a pak na západním okraji nad labskou nivou na vlhkých stanovištích bočních říčních údolí (cf. Vávra 2008).
<i>Parornix scoticella</i> (Stainton, 1850) – Gracillariidae		RV	Nehojná eurosibiřská vzpřímenka pahorkatin, jejíž housenky žijí na jeřábech <i>Sorbus</i> spp. Na Děčínsku jsou známe historické údaje ze Šluknovska a okolí Děčína (Sterneck & Zimmermann 1933). Poměrně vzácné recentní nálezy pocházejí z kaňonu Labe (Vávra 2010), z vřesových a brusnicových porostů v okolí Ostrova u Tisé (Černý & Blažej 2019a), znám je z okolí Bynovce a z Českého středohoří (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Pempelia formosa</i> (Haworth, 1811)		RV	Lokální druh typický pro brusinkové a rojovníkové bory žijící na bříze, vřesu, borůvce a brusince. Vyskytuje se na mnohých místech Labských pískovců. Druh přicházel hojně na světlo poblíž skalního útvaru Mnich (cf. Vávra 2008).
<i>Petrophora chlorosata</i> (Scopoli, 1763)		RV	Poměrně lokální druh s vazbou na borové lesy s podrostem hasivky orličí (<i>Pteridium aquilinum</i>), na níž nejčastěji žije housenka. Méně častou živnou rostlinou je kapraď samec (<i>Dryopteris filix-mas</i>). V celém regionu Labských pískovců hojný druh, tak i na

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			zkoumané lokality (cf. Vávra 2008).
Phyllonorycter junoniellus (Zeller, 1846)		RV	Druh klíněnky monofágně vázané na brusinku. Housenka vytváří na listu charakteristickou spodní minu, kterou je list stáčen podélně do rozevřené trubičky. Druh je hojný především v reliktních borech a na rašelinných biotopech. Vykazuje jistou míru tyrfofilie. Zjištěn jednotlivě v rámci brusinkových borů v horních partiích skalního města poblíž skalního útvaru Mnich i mnohde jinde (cf. Vávra 2008).
Phylloporia bistrigella (Haworth, 1828) – Incurvariidae		RV	Housenky tohoto holarktického kovovníčka minují listy břízy Betula spp. V Čechách jsou známy pouze nálezy ze severních Čech. Zajímavostí je historický nález J. Fischera von Roeslerstamm z Mikulášovic (Herrich-Schäffer 1853-1855). První recentní údaje uvádí ze Sněžníku Kula (2005). Recentně je z Labských pískovců znám z vřesovišť u Bynovce (Černý & Blažej 2019a) a opakovaně byl zachycen ve smrčínách po gradaci kůrovce (cf. Blažej & Věbrová 2021). Druh byl přítomen ve více jedincích ve všech sledovaných biotopech v roce 2022 (cf. Kadlec et al. 2022).
Pristerognatha penthinana (Guenée, 1845)		RV	Vzácný obaleč vázaný na svěží lesní stanoviště, kde housenka žije na netýkavce nedůtklivé (Impatiens noli-tangere). Ta se na zkoumané lokalitě vyskytuje ve dnech údolí bočních přítoků Labe. Dva jedinci byli uloveni na světlo v údolí Studeného potoka (cf. Vávra 2008).
Rhopobota myrtillana (Humphreys & Westwood, 1845) – Tortricidae		RV	Nehojný evropský polyfágní obaleč. Historické údaje pocházejí ze Šluknovska a Dolního Žlebu (Sterneck & Zimmermann 1933), recentní mimo Děčínskou vrchovinu také z Českého středohoří (Černý et al. 2018, Šumpich et al. 2013). Na Děčínsku je známý zejména z Děčínské vrchoviny (např. Vávra 2010) a z vřesovišť u Bynovce, na Doubicku a v okolí Ostrova u Tisé (Černý & Blažej 2019a). Druh byl opakovaně zachycen ve smrčínách po gradaci kůrovce (cf. Blažej & Věbrová 2021). V severních Čechách je uváděn také z Českolipska (Vávra et al. 1996) (cf. Kadlec et al. 2022).
Rhopobota ustomaculana (Curtis, 1831)		RV	Evropský druh obaleče (rozšířen od Velké Británie po Ural) obývající reliktní bory a lesní světliny s živými rostlinami - borůvkou a brusinkou. Housenka spřádá listy společně s lodyhou a vyžírá listovou zeleň. Požerky jsou zvláště nápadné na borůvce. Druh preferuje rašelinné biotopy, vyznačuje se jistou mírou tyrfofilie. V zájmovém území je hojný na vřesovištích a v reliktních borech, na lokalitě obývá horní partie skalního města s porosty brusinkových borů, lesní paseky se vřesem a

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			brusinkou a okraje mladých lesních výsadeb (cf. Vávra 2008).
<i>Sorhagenia janiszewskae</i> Riedl, 1962 – Cosmopterigidae		RV	Nehojný západopalearktický zdobníček, jehož housenky žijí na krušině <i>Frangula alnus</i> . Na Děčínsku je znám z Děčínské vrchoviny (Vávra 2010). V severních Čechách je udáván ještě z okolí Litoměřic (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Stathmopoda pedella</i> (Linnaeus, 1761)		RV	Příslušník čeledi Oecophoridae (krásenkovití). Jde o druh zachovalých olšin potočních i bažinných, housenka žije na listech olše lepkavé. Imágo se vyznačuje silnými zadními nohama s dlouhými chlupy a ostruhami, které v klidové poloze trčí za tělo. Na lokalitě se vyskytuje v olšinách podél toku Labe a bočních přítoků (Suchá Kamenice, Studený potok) (cf. Vávra 2008).
<i>Stigmella atricapitella</i> (Haworth, 1828) – Nepticulidae		RV	Nehojný evropský drobníček teplejších dubových porostů. Housenky žijí na dubech <i>Quercus</i> spp. Patrně nejvzácnější z druhové skupiny <i>Stigmella ruficapitella</i> . Na Děčínsku je uváděn historicky ze Šluknovska a Děčína (Sterneck & Zimmermann 1933, Zimmermann 1944). Recentní údaje pocházejí z Děčínské vrchoviny (např. Vávra 2010) a Českého středohoří (Černý 1996) (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Stigmella confusella</i> (Wood et Walsingham, 1894)		RV	Druh známý ze západní, střední a severní Evropy, obývá lesní biotopy ve vyšších polohách, housenka se vyvíjí přednostně na bříze pýřité, která se na lokalitě vyskytuje rozptýleně na západně exponovaných svazích včetně úpatí suťového lesa nad silnicí Hřensko - Děčín. Druh dává přednost rašelinným biotopům a lze jej charakterizovat určitým stupněm tyrfofilie. Několik opuštěných min bylo nalezeno na bříze pýřité a křížencích roztroušeně po celé lokalitě (cf. Vávra 2008).
<i>Stigmella dorsiguttella</i> (Johansson, 1971) – Nepticulidae		RV	Nehojný evropský druh z druhové skupiny <i>Stigmella ruficapitella</i> . Dokladů o výskytu na Děčínsku je poměrně málo. Známé jsou pouze vzácné recentní údaje z Děčínské vrchoviny (Vávra 2010) a Českého středohoří (Černý 2001). V severních Čechách je uváděn Šumpichem et al. (2013) z Lounska. V Čechách znám např. z Českého krasu (AOPK 2022). Nedostatek údajů vyplývá patrně ze skutečnosti, že této čeledi není věnována pozornost. (cf. Kadlec et al. 2022).
<i>Stigmella sakhalinella</i> Puplesis, 1984		RV	Rozšířený, avšak lokálně se vyskytující druh vázaný na podmačené lesy, vlhké lesní světliny a rašeliniště. Žije na listech bříz. Z oblasti Děčínska je druh uváděn Černým (1998), první nálezy však publikoval již Zimmermann v roce 1944. Znám je druh z PR Babylon, v kaňonu

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Labe byly zachyceny dva exempláře na světlo poblíž skalního útvaru Mnich (cf. Vávra 2008).
Swammerdamia compunctella (Herrich-Schäffer, 1855)		RV	Tato předivka žije ve společném zápledku mezi listy jeřábu obecného, většinou na nízkých keřících v podrostu lesa. V celém regionu Labských pískovců poměrně hojně zastoupený druh, který je však v jiných oblastech velmi lokální (cf. Vávra 2008).
Telechrysis tripuncta (Haworth, 1828) – Elachistidae		RV	V ČR vzácná západopalearktická plochuška listnatých lesů, jejíž housenky žijí na trouchu a pod odumřelou kůrou. Na Děčínsku jsou známé historické nálezy z Mikulášovic (Zeller 1839) a okolí Děčína a Verneřic (Sterneck & Zimmermann 1933). Recentní údajů není mnoho, např. z Českého středohoří (Černý et al. 2018), znám je druh z Děčínské vrchoviny (J. Černý, nepubl.) a z okolí Litoměřic (Žemlička 2013) (cf. Kadlec et al. 2022).
Tetheella fluctuosa (Hübner, 1803)		RV	Zástupce čeledi Drepanidae (srpokřídlecovití), podčeledi Thyatirinae (můrice) žijící spíše ve vyšších a chladnějších polohách na listech břízy (Betula). Druh je v oblasti Labských pískovců poměrně hojný. Přilétal poměrně hojně na světlo na různých stanovištích s porostem listnatého lesa s dominancí břízy (cf. Vávra 2008).
Thecla betulae (Linnaeus, 1758)		RV	Rozšířený, ale lokální druh křovinatých okrajů listnatých lesů žijící od května do června na listech trnky, slivoně, břízy, lísky. Imága létají od srpna do října. Přezimuje vajíčko. Jde o druh z nejasných příčin ustupující (cf. Vávra 2008).
Trifurcula subnitidella (Duponchel, 1843)		RV	Zajímavý nález druhu vázaného na písčité a jiné výsušné biotopy s porosty živné rostliny, kterou je štírovník růžkatý. Centrum výskytu tohoto druhu na zkoumané lokalitě jsou podhorské pastviny v horních partiích území, kde se živná rostlina vyskytuje hojně. Několik imág bylo chyceno poblíž skalního útvaru Mnich (cf. Vávra 2008).
Zeiraphera ratzeburgiana (Saxen, 1840) – Tortricidae		RV	Poměrně vzácný holarktický obaleč, jehož housenky žijí na jedli Abies alba a borovici Pinus sylvestris. Z Děčínska jsou známé historické údaje ze Šluknovska (Herrich-Schäffer 1849) a Děčínské vrchoviny (Sterneck & Zimmermann 1933). Jediné recentní údaje ze severních Čech pocházejí ze Sněžníku (Kula 2007). Faunisticky významný nález (cf. Kadlec et al. 2022).
Zygaena ephialtes (Linnaeus, 1767)		RV	Velmi význačný druh vřetenušky, který se vyskytuje v několika barevných nápadně odlišných formách. Obývá teplé stepní biotopy charakteru sveřepových luk svazu Bromion

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			erecti, kde žije na listech čičorky pestré (<i>Coronilla varia</i>). Na lokalitě byl zjištěn překvapivě na pastvině mezi lesními porosty poblíž skalního útvaru Mnich, je důkazem přežívajících enkláv teplomilných doubrav na okraji svahů vystavených slunečnímu záření exponovaných k jihu a západu (cf. Vávra 2008).
Obratlovci			
Obojživelníci (Amphibia)			
čolek horský (<i>Ichthyosaura alpestris</i>)	SO	VU	Výskyt prokázán na dvou lokalitách (údolí a okolí Loubského potoka a tůň ve střední části toku Suché Kamenice). Území NPR osídluje odhadem vyšší desítky jedinců (Hejduk 2013)
mlok skvrnitý (<i>Salamandra salamandra</i>)	SO	VU	Nejrozšířenější ocasatý obojživelník, kterého lze nalézt za příhodných podmínek na celém území NPR Kaňon Labe, mimo vysokých skalních bloků. K zimování využívá suťoviště a podzemní prostory spousty zde se nalézajících puklinových jeskyní. Území osídluje cca stovky jedinců všech věkových kategorií (Hejduk 2013)
ropucha obecná (<i>Bufo bufo</i>)	O	VU	Druh se vyskytuje v celém území NPR, vazba na vodní a mokřadní plochy jen v době rozmnožování. Území osídluje stovky jedinců všech věkových kategorií (Hejduk 2013)
skokan hnědý (<i>Rana temporaria</i>)		VU	Patří k nejhojnějším druhům obojživelníků na celém území NPR. Potravně je na něm závislá řada druhů, z plazů na území NPR Kaňon Labe užovka obojková a zmije obecná. Území osídluje cca stovky jedinců všech věkových kategorií (Hejduk 2013)
skokan štíhlý (<i>Rana dalmatina</i>)	SO	NT	V NPR z hnědých skokanů vzácnější; v NPR se nerozmnožuje, nebo rozmnožuje vzácně. Území osídluje vyšší desítky jedinců (Hejduk 2013)
Plazi (Reptilia)			
jetřka obecná (<i>Lacerta agilis</i>)	SO	VU	Druh na území zastížen pouze jednou. Území je tímto druhem navštěvováno jen

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			sporadicky, težiště výskytu leží mimo ZCHÚ (Hejduk 2013)
ještěrka živorodá (<i>Zootoca vivipara</i>)	SO	NT	Druh se vyskytuje na celém území NPR, jak na úpatí skal, tak přímo na nich, dále na mezích, okrajích luk a pasek, v okolí padlých kmenů a větví, pařezů, hromad kamenů a suťových polí. Území osídlují cca stovky jedinců všech věkových kategorií (Hejduk 2013)
slepýš křehký (<i>Anguis fragilis</i>)	SO	NT	Vyskytuje se v řadě biotopů na celém území NPR. Území osídlují stovky exemplářů všech věkových kategorií (Hejduk 2013)
užovka hladká (<i>Coronella austriaca</i>)	SO	VU	V NPR suťoviště, suťové lesy a menší plochy otevřených osluněných stanovišť. Vzhledem k ojedinělým nálezům neučiněn odhad početnosti (Hejduk 2013)
užovka obojková (<i>Natrix natrix</i>)	O	NT	Většina nálezů učiněna v okolí vodotečí protékajících NPR. Na území se vyskytují minimálně desítky jedinců (Hejduk 2013)
zmije obecná (<i>Vipera berus</i>)	KO	VU	Druh v NPR nalezen na třech od sebe značně vzdálených místech. V NPR se velmi pravděpodobně vyskytují minimálně desítky jedinců (Hejduk 2013)
Ptáci (Aves)			
rorýs obecný (<i>Apus apus</i>)	O		Potenciálně hnízdící druh skalních stěn. V NPR pozorován v hnízdní době (Benda 2023)
holub doupňák (<i>Columba oenas</i>)	SO	VU	Druh rozsáhlejších komplexů lesních porostů s dostatkem starých doupných stromů. Početnost v NPR odhadována na 4-10 teritorií (Benda 2023)
sluka lesní (<i>Scolopax rusticola</i>)	O	VU	Skrytě žijící lesní bahňák. Početnost v NPR odhadována na 1-3 teritoria (Benda 2023)
čáp černý (<i>Ciconia nigra</i>)	SO	VU, Bdir. I	Hnízdící druh; početnost v NPR: 2 teritoria (Benda 2023)
včelojed lesní (<i>Pernis apivorus</i>)	SO	EN, Bdir. I	Možné hnízdění; početnost v NPR: 1 teritorium (Benda 2023)

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
krahujec obecný (<i>Accipiter nisus</i>)	SO	VU	Pravděpodobné hnízdění; početnost v NPR: 1-3 teritoria (Benda 2023)
jestřáb lesní (<i>Accipiter gentilis</i>)	O	VU	Pravděpodobné hnízdění; početnost v NPR: 1-3 teritoria (Benda 2023)
luňák červený (<i>Milvus milvus</i>)	KO	CR, Bdir. I	Opakovaně zjišťován v okrajových částech NPR, zejména v oblasti Labské Stráně, Arnoltic a Bynovce. Hnízdo se však nepodařilo nalézt a je možné, že k hnízdění došlo již mimo území NPR (Benda 2023)
orel mořský (<i>Haliaeetus albicilla</i>)	KO	EN, Bdir. I	Pár orlů mořských v oblasti pozorován opakovaně. Hnízdění se však zatím nepodařilo prokázat ani v NPR ani v levobřežní části labského kaňonu. Výskyt byl soustředěn zejména do oblasti Dolní Žleb – státní hranice. Nelze však ani vyloučit zálety z hnízdiště na saské straně z oblasti Saského Švýcarska (Sächsische Schweiz), zhruba mezi obcemi Schmilka a Rathen) (Benda 2023)
sýc rousný (<i>Aegolius funereus</i>)	SO	VU, Bdir. I	Vazba na rozsáhlý komplex lesních porostů s dostatkem starých doupných stromů. Početnost v NPR: 1-3 teritoria (Benda 2023)
kulíšek nejmenší (<i>Glaucidium passerinum</i>)	SO	VU, Bdir. I	Vazba na rozsáhlý komplex lesních porostů s dostatkem starých doupných stromů. Početnost v NPR: 1-3 teritoria (Benda 2023)
výr velký (<i>Bubo bubo</i>)	O	EN, Bdir. I	Vazba na skalní stěny. Početnost v NPR: 1-3 teritoria (Benda 2023)
strakapoud malý (<i>Dryobates minor</i>)		VU	Početnost v NPR: 1 teritorium (Benda 2023)
datel černý (<i>Dryocopus martius</i>)		Bdir. I	Vazba na rozsáhlý komplex lesních porostů s dostatkem starých doupných stromů. Početnost v NPR: 11-20 teritorií (Benda 2023)
žluna šedá (<i>Picus canus</i>)		VU, Bdir. I	Vazba na rozsáhlý komplex lesních porostů s dostatkem starých doupných stromů. Početnost v NPR: 1-3 teritoria (Benda 2023)

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
sokol stěhovavý (<i>Falco peregrinus</i>)	KO	EN, Bdir. I	Vazba na skalní stěny. Početnost v NPR: 1 teritorium (Benda 2023)
krkavec velký (<i>Corvus corax</i>)	O		Vazba na skalní stěny. Početnost v NPR: 1-3 teritoria (Benda 2023)
skřivan lesní (<i>Lullula arborea</i>)	SO	EN, Bdir. I	Zaznamenán zpívající samec v okrajové části NPR v oblasti Labské stráně; početnost v NPR: 1 teritorium (Benda 2023)
lejsek šedý (<i>Muscicapa striata</i>)	O		Vazba lejska šedého na odumřelé či odumírající skupiny smrků. Výskyt v tomto typu prostředí je znám také z obdobných lokalit na území NP České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce; početnost v NPR: 4-10 teritorií (Benda 2023)
Savci (Mammalia)			
vrápenec malý (<i>Rhinolophus hipposideros</i>)	KO	VU	Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	KO	NT	Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
netopýr řasnatý (<i>Myotis nattereri</i>)	SO		Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
netopýr brvitý (<i>Myotis emarginatus</i>)	KO	NT	Odchycen do sítě 4.9.2017 (NDOP)
netopýr vousatý (<i>Myotis mystacinus</i>)	SO		Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
netopýr Brandtův (<i>Myotis brandtii</i>)	SO		Odchycen do sítě 4.9.2017 (NDOP)
netopýr vodní (<i>Myotis daubentonii</i>)	SO		Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
netopýr večerní (<i>Eptesicus serotinus</i>)	SO		Odchycen do sítě 4.9.2017 (NDOP)
netopýr severní (<i>Eptesicus nilssonii</i>)	SO		Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
netopýr Saviův (<i>Hypsugo savii</i>)	SO		V NPR zachycen opakovaně na automatický stacionární detektor v roce

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			2016; druh se šíří severním směrem v rámci střední Evropy (Bartonička et al. 2017)
netopýr rezavý (<i>Nyctalus noctula</i>)	SO		Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
netopýr černý (<i>Barbastella barbastellus</i>)	KO		Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
netopýr ušatý (<i>Plecotus auritus</i>)	SO		Zimuje v jeskyních v NPR (NDOP)
plch velký (<i>Glis glis</i>)	O		V NPR hojný druh.
vlk obecný (<i>Canis lupus</i>)	KO	CR	V blízkosti hranic NPR zjištěn opakovaně pomocí fotopastí (Júnek 2023)
rys ostrovid (<i>Lynx lynx</i>)	SO	EN	Samice rysa vypuštěná v roce 2020 v Polsku (Mira) se v červenci až září 2020 pohybovala po území NP ČŠ a CHKO LP, včetně území NPR Kaňon Labe; na jaře 2022 (25.4.2022) byla opět pozorována v NPR Kaňon Labe (nefunkční obojek měla stále na krku)